

Ave Maria

Oktober

1949

AVE MARIA

Nabožni mesečnik za verno slovensko ljudstvo

Lemont, Illinois

Izdajajo

Slovenski frančiškani
v Združenih državah Amerike

Naslov — Address:
AVE MARIA
Box 608

Lemont, Illinois
Telefon: Lemont 494

Naročnina—Subscription rate:
U.S.A., \$2.50 letno
Izven U.S.A., \$3.00

Naročnina Tvoja je dar v podporo ubožnejšim slovenskim fantom, ki se izobrazujejo za slovenske duhovnike v lemontskem semenišču.

Naročnikov in dobrotnikov se spominjamo v lemontskem samostanu v svojih molitvah, pri sv. mašah, in pri drugih duhovnih opravilih. Opravimo pa zanje tudi sv. mašo in sicer vsako prvo sredo v mesecu.

Urednik — Editor:

FR. MARTIN STEPANICH, o.f.m.

Upravnik — Business Manager:

FR. CYRIL SHIRCEL, o.f.m.

Pomožni upravnik—Ass't manager
BRO. ROBERT HOCHEVAR, o.f.m.

Printed by

AVE MARIA PRESS

Lemont, Illinois

OKTOBER, 1949

LETNIK 41

VSEBINA

Evangeljski prizori.....	1
Sveti Frančišek serafinski — P. Alojzij, o.f.m.....	3
Pridiga ob 25-letnici frančiškanskega samostana v Lemontu, 4. septem- bra, 1949 — Škof Gregorij Rožman..	6
Misijska nedelja — Fr. Bazilij, o.f.m..	8
To je dan, ki ga je Gospod naredil.....	9
V objem misijonov — P. Rudolf, o.f.m...	12
Z rožnim vencem — M. Elizabeta.....	15
Križem kraljestva križa — P. Martin, o.f.m.....	18
S križem in sidrom — Poslovenil p. Bernard, o.f.m.....	20
Lemontski odmevi — Samostanski firbec.....	25
Kramljanje na zapečku.....	29

Published monthly — except October, when published semi-monthly — by the Slovene Franciscan Fathers of Lemont, Illinois, in the interests of the Slovene Franciscan Commissariat of the Holy Cross.

Entered as a second class matter at the post office of Lemont, Illinois, under the act of March 3, 1879. Acceptance of mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized July 14, 1945.

Evangeljski prizori

PILAT je Jezusa dal bičati. Ko ga je pa po bičanju videl, ga je moralo do dna duše pretresti, kajti pred njim je stal grozno izdelan človek. Surovi vojaki niso bili zadovoljni s samim bičanjem. Ko so odložili biče, so se lotili novih trpinčenj. Okrog razmesarjenega trupla so Jezusu obesili rdeč plašček, preko leve rame, kot so jih nosili kralji. In iz bodečega trnja so mu spletli venec in ga mu kakor vladarsko krono pritiskali na glavo; v roke so mu pa dali morski trst. Tako so zasmehovali Jezusa in se norčevali iz njega kot judovskega kralja.

Iz hiše je Pilat stopil pred Jude in jim je rekel: "Glejte, pripeljem vam ga ven, da spoznate, da ne najdem na njem nobene krivde." In za njim je prišel Jezus ven s trnjevo krono in škrlatnim plaščem.

Pilata samega na videz prevzame usmiljenje. Ponosni Rimljan je, ki je bil brez dvojbe že večkrat priča smrtnim obsodbam, a zdaj ne more prikriti svojih čustev. Drugega ne more storiti, kakor da pokaže na Jezusa in izpregovori: "Glejte, človek!" Glejte moža bolečin, skopanega v lastni krvi, obdanega s sramoto in zaničevanjem, bolj podobnega črvu ko človeku.

Sodil je, da bo ta prizor zadostoval. Najtrše srce bi se moralo omehčati ob takem pogledu, vsaka človeška strast bi se morala tu umakniti sočutju. A Pilat se je zmotil. Strast Jezusovih sovražnikov je bila peklena, njihova srca trša od kamna, bolj mrzla kot led. En trenutek molka, a nato zadoni izmed velikih duhovnikov krik: "Križaj ga, križaj ga." Duhovniki začno in za njimi zarjovejo njihovi služabniki. Evangelist Janez pravi naravnost: "Ko so ga zagledali veliki duhovniki in služabniki, so zavpili: 'Križaj ga, križaj ga!'" Ljudstva ne omenja. Pri tem pekleno divjem prizoru so izkazali vso svojo nečloveško propalost tisti, ki bi morali biti duhovni voditelji svojega naroda.

Ljubitelji
Marijini

Sveti Francišek serafinski

4. oktobra

NA PRIPROŠNJO Matere božje je bil Francišek asiški izvoljen in bila mu je odločena naloga, da naj bi, kolikor mogoče, postal podoba križanega zveličarja in pokazal grešnemu svetu zgled uboštva, ponižnosti in zatajevanja. Kolikor bolj podoben je bil svojemu zveličarju, toliko bolj prisrčno je tudi ljubil Marijo. Sv. Francišek in po njem ustanovljeni red je neizrečeno veliko storil v večjo čast nebeške Kraljice.

Ko se je pripravljaj na svoj od Boga odločeni poklic, je popravil tri cerkve blizu mesta Asizi. Ena, "Marija Angelska", je bila silno stara. V njej je bila shranjena svetinja Marijina ter je bila posvečena Mariji vnebovzeti. "Marija Angelska" so ji rekli, ker so v njej večkrat slišali angelsko petje. Tukaj je pod Marijinim varstvom postavil temelj svojemu velikanskemu delu. Iz tega svetišča je razposlal na vse kraje sveta svoje duhovne sinove, da naj bi z naukom in s svojim zgledom grešnike napeljevali na pot pokore.

Največja želja sv. Frančiška je bila, da naj bi vsi verniki Marijo častili v njenem neomadeževanem spočetju. Tako je že prvi zbor pobožnih bratov (okoli pettisoč jih je bilo navzočih) sklenil, da se naj obhaja slovesna sv. maša po vseh samostanskih cerkvah v čast neomadeževano spočeti Devici Mariji.

Čim bolj pa je Francišek ljubil Je-

zusa in njegovo prečisto Mater, tem bolj so se mu smilili nesrečni grešniki. V spreobrnjenje grešnikov je posvetil svoje življenje in ves svoj red. Da bi dosegel svoj namen, se je kaj rad zatekal k njej, ki je pribeljaljšče grešnikov. To mu je bilo vedno pri srcu, da bi bil kraj, kjer je pričel svoj red, kraj milosti vsem ubogim grešnikom. Po čudežni prikazni, ko sta se mu Jezus in Marija prikazala v družbi angelov, je izprosil zdaj po vsem svetu razširjeni odpustek "Porcijunkule"

Imel je navado, da je večkrat rekel: "Marija je nam veličastvo božje pobratila in mi smo po njej milost dosegli." Toliko ljubezen je imel do Marije, da je zraven presv. Imena Jezusovega navadno imenoval presladko Ime Marijino. Tako si je prizadeval, da je tudi druge vnemal v ljubezni do Marije. Prejel je od svoje nebeške Matere več milosti.

Ko ga neki večer išče eden izmed bratov, ga najde v bližnjem gozdu. Slišal je, kako moli in prosi za zveličanje ljudi. Potem se zaupljivo k Mariji zateče in jo ponižno prosi, naj mu pokaže svojega Sina. Videl je, kako je Mati božja v prečudni svetlobi z nebes prišla in kako je neizrečeno prijazno položila svojega Sina sv. Frančišku v naročje. Premilo se je radoval z nebeškim Detetom in ga je za spreobrnjenje grešnikov in zveličanje celega sveta prosil.

Neki drugi brat je hotel vedeti, kaj

Frančišek dela ponoči. Za njim gre skrivaje in vidi, da svetnik pod drevsom pobožno moli. Nebeška svetloba ga obdaja. Kar naenkrat je bil pri njem Jezus v družbi angelov in preblazena Devica, katero sta spremljala sv. Janez Krstnik in sv. Janez Evangelist. Vsi so se pa s svetim Frančiškom veselili.

Naš sveti oče Frančišek izkazuje svojo ljubezen do Križanega.

Ko pa je čutil, da se mu bliža smrt, je šel v samostan Marije Angelske. Umreti je hotel v varstvu tiste, ki jo je ljubil in častil vse svoje življenje. Še enkrat je priporočil svojim

sinovom, naj zibelko svojega reda, Marijino svetišče, v časti ohranijo, da se od tukaj po vseh udih širi in oživlja duhovno življenje. V soboto, na Marijin dan, četrtega oktobra leta 1226. se je preselila njegova lepa duša v sveta nebesa.

Lepa je molitev, ki jo je navadno molil Frančišek k svoji nebeški Materi: "Pozdravljam Te, Marija, Mati božja, vselej Devica, presveta Gospa in Kraljica, v kateri prebiva vsa polnost milosti božje! Med ženami se ni rodila Tebi enaka. Ti si hči in dekla nebeškega Očeta, velikega Kralja. Izvolil Te je mater svojemu preljubemu Sinu. Ti si nevesta sv. Duha, Tolažnika. Pozdravljam Te, Ti palača, tempelj in Mati našega Gospoda Jezusa Kristusa. Častim Tvoje čednosti, s katerimi si bila napolnjena. Ti premila in prelepa Mati, prosi svojega preljubeznivega Sina, zaroti ga pri njegovi neizmerni dobroti, pri njegovem presvetem učlovečenju in pri njegovi prebridki smrti, da naj nam odpusti naše grehe. Amen."

Ko so preoblačili in umivali njegovo mrtvo truplo, so se lahko videle njegove petere rane, ki jih je poprej vedno skrbno prikrival. Na rokah in na nogah so se kazali črni žebelji, na videz kakor železni, pa vendar po božji moči iz njegovega mesa narejeni. Stranska rana pa je bila Kristusovi popolnoma enaka in je bila lepo rdeča, kakor cvetoča roža. V nedeljo po njegovi smrti so truplo v Asiziju slovesno pokopali v cerkvi sv. Jurija. Tu, kjer je prvokrat pridigal, je našel tudi mir in pokoj.

Čez eno leto potem pride papež Gregorij IX. sam v Asizi in ga po preis-

MISIJONSKI NAMENI ZA LETO 1949

OKTOBER

Molimo, da bi se misijonske novice bolj razširjale po časopisih in listih.

kavi mnogih čudežev l. 1228. prišteje svetnikom. Po želji tega papeža so sezidali tudi sedanjo krasno cerkev v Asiziju in, ko je bila dokončana, so v njo prenesli telesne ostanke sv. Frančiška.

Življenjepis sv. Frančiška - njegovo rojstvo v mestu Asizi, njegova otroška leta, mladeniška leta, kako je nastopil pot uboštva, ustanovil tri redove itd. - so že drugi pisatelji natančno opisali. Brali ste legende, ki se pripovedujejo o njegovem delovanju med ljudstvom in tudi med Vivalicami.

Naj na kratko dostavimo še besede nekega pisatelja: Sv. Frančišek je bil eden najpobožnejših in najpokornejših svetnikov, ki so bili kdaj na svetu. Kako je on mislil o teh čednostih, spoznamo iz teh besed: 'Vzemite,' je rekel bratom, 'mrtvo truplo. Položite jo, kamor hočete, nič se ne brani, in ako se prenese na kak drug kraj, se nič ne pritoži. Ako ga posadete na visok stol, se nič ne ozira kvišku, ampak vedno na tla. Ako ga oblečete v škrlat, je le še grše. Ravno tak je ponižen, pokoren človek, ki nikoli ne vpraša, zakaj ali kam ga pošljejo. Tudi ne želi tja ali sem poslan biti, kdor ostane ponižen, kadar se mu kaka služba izroči, in se toliko slabšega čislá, kolikor bolj ga časte in hvalijo.' Njegova velika

ponižnost mu pa tudi ni pripustila, da bi se bil kdaj dal za mašnika posvetiti. Ostal je dijakon do smrti. Kakor močno pa je bil od božjega Duha razsvetljen, je vendar vedno rad za svet vprašal najmanjšega izmed bratov.

Ravnajmo se po zgledu sv. Franciske, da bomo tudi mi goreli iz ljubezni do Boga in delovali za zveličanje duš. Dosegli bomo svoj cilj po priprošnji nebeške Matere Marije. Slavimo prav posebno njeno brezmadežno spočetje. Tudi nam se obeta, po Marijini priprošnji, večno zveličanje.

P. ALOJZIJ, o. f. m.

Potreba misijonarjev

Ali bi ne bilo bolje za misijonsko delo čakati mirnejših časov?

"Kakor je bilo pomanjkanje glasnikov vere že prej kričeče, tako bo zdaj ob koncu vojne narastlo do skrajnosti. Cele vrste v Gospodovem vinogradu so oropane delavcev. Na to predvsem obračajte svoje oči, to nujno želimo!" - Papež Benedikt XV.

Če so te besede veljale za čas po prvi svetovni vojni, koliko bolj veljajo po drugem svetovnem požaru.

Priporočilo

fatimske

Gospe

MARIJA je pri Fatimi prosila, da se naj po vsaki dekadi ali desетки rožnega venca molijo sledeči vzdihljaji:

O moj Jezus, odpusti nam naše grehe!

Reši nas peklenškega ognja!

Pripelji vse duše v nebesa!

Pomagaj posebno onim, ki so v največji potrebi!

Prezvizišeni g. škof dr. Gregorij Rožman
v Lemontu. Romarica mu poljublja prstan.

PRIDIGA
OB 25-LETNICI
FRANČIŠKANSKEGA
SAMOSTANA
V LEMONTU

4. septembra, 1949.

✠ GREGORIJ ROŽMAN

NA AMERIŠKI DAN DELA letos je minilo pet in dvajset let, odkar je bil blagoslovljen temeljni kamen za prvi frančiškanski samostan v Lemontu. Spodobi se, da se tega dneva slovesno spomnimo, ne samo čistiti očetje frančiškani, temveč tudi vsi katoliški Slovenci v Ameriki.

Pred pet in dvajsetimi leti so imeli načrte, ki so bili po človeškem spoznanju zelo pametni, koristni in za bodočnost pomembni. Lemontski frančiškanski kolegij za slovenske in slovaške študente naj bi bil katoliško in slovensko središče v Združenih državah, kjer bi se potomci starih slovenskih naseljencev vzgajali v zavesti, odkar so njihovi predniki prišli in se poučevali v njih materinskem jeziku, da bi se ne samo spomin ampak tudi jezik slovenski še v poznih rodovih ohranil. Gotovo, to so bili lepi in pošteni nameni.

A ni se moglo vse doseči, kar je bilo nameravano, ni se vse tako izvršilo, kakor je bilo v načrtih. Mi poznamo samo sedanjost, bodočnosti pa ne. Božja Previdnost gleda v bodočnost tja do konca sveta in bolj ve, kaj nam je v korist in zveličanje.

Česar pred pet in dvajsetimi leti nihče ni slutil, nihče mislil, da bi se moglo zgoditi, to doživljamo. V slovenski domovini, odkar so prišli ustanovitelji lemontskega samostana, razdirajo in uničujejo brezbožniki ustanove svetega očeta Frančiška. Mnogo očetov frančiškanov je zaprtih in obsojenih, drugi so sicer še v svojih hišah, a vsak dan pričakujejo, da bodo izgnani. Ker so predstojniki naprej videli, kako bo brezbožni komunizem preganjal Cerkev, njene redove in duhovnike, so mlajše klerike in duhovnike umaknili v tujino, ko bi doma itak ne mogli ne se pripraviti in ne delovati za duše tako, kakor je za njih zveličanje potrebno, zlasti ne za mladino, katero hočejo vzgojiti popolnoma brezbožno.

In ti frančiškani-begunci prihajajo sem v Združene države, kjer jim je božja Previdnost pripravila dom v Lemontu. Pet

očetov frančiškanov. Je že tukaj, na potu so najmlajši duhovniki, ki so bili že v tujini posvečeni, in mladi kleriki, ki bodo svoje študije še nadaljevali, in novinci, ki bodo mogli tukaj v miru in varnosti opraviti svoj noviciat.

Ko bo v domovini vsa frančiškanska družina razgnana, ko na domačih tleh ne bo imela nobenega doma, nobenih novincev več, bo tu v Lemontu res pravo SEMENIŠČE — drugačno sicer kakor je bilo v načrtih, a takšno, v katerem se bo gojilo seme za staro domovino. In da bo vsem tukaj še bolj domače, je prišla tudi naša Marija Pomagaj iz Brezij na lemontski griček, da imajo Slovenci tudi v Ameriki svojo božjo pot s cerkvico, v kateri Marija Pomagaj z Jezuskom stoluje. Od tu se bo frančiškanski red v stari domovini obnovil, ko bo po božjih sklepah izginil sedanji brezbožni režim in bodo Slovenci zopet zadihali v pravi svobodi otrok božjih.

Bog je pred pet in dvajsetimi leti vse te dogodke naprej videl in zato je njegova Previdnost vse tako vodila, da se ni moglo več izvršiti, kar je bilo v načrtih, ampak se je pripravilo to, kar je v teh razmerah za družino svetega Frančiška in za vse verne Slovence pred vsem potrebno: semenišče, iz katerega se bo uničeni frančiškanski red v Sloveniji obnovil. Ali ni čudovita božja Previdnost? Občudovati jo moramo in se ji ZAHVALITI, vsi, ne samo očetje frančiškani, temveč vsi katoliški Slovenci tu v Ameriki in v stari domovini.

In še nekaj: ZAUPATI moramo popolnoma božji Previdnosti. Naša dolžnost je, da po svoji pameti razmišljamo, delamo načrte in jih skušamo izvršiti — a pri tem se popolnoma prepustiti Previdnosti vsevednega Boga. Čeprav ne moremo storiti, kar smo si zamislili, pa bo Bog dal druge možnosti, v katerih bomo storili vprav to, kar nam bo v bodočnosti najbolj potrebno in najbolj v korist. Torej zaupajmo in pustimo, da nas njegova Previdnost vodi.

V preteklosti Bog ni pustil, da bi le-

Na tej sliki lahko vidite škofa Rožmana, ko pridiga pri groti na dan našega srebrnega jubileja, dne 4. septembra. Njegovo pridigo najdete na straneh 6 in 7 te številke.

montski samostan izvršil vse naloge, ki so si jih ustanovitelji stavili, zato pa je poskrbel za dom, vzgojevališče in šolo slovenskim frančiškanom izgnanim iz Slovenije. Ni pustil, da bi bil tukaj kolegij (college) za slovenske in slovaške študente, omogočil pa je, da se bo tukaj vzgojil in ohranil — in upam, da tudi namnožil nov frančiškanski rod, ki bo toliko dolgih desetletij čvetočo provincijo sv. Križa v Sloveniji zopet obnovil. Ko bo Lemont to nalogo dovršil, mu bo božja Previdnost določila zopet novo nalogo, ki bo morda zopet povsem drugačna kakor pa si moremo mi zdaj misliti. Zaupajmo sedaj in bodoče v čudovito skrbno, modro in ljubeznivo Previdnost božjo.

Danes in vsak dan življenja: HVALA IN ČAST IN ZAHVALA BOŽJI PREVIDNOSTI PO MARIJI POMAGAJ!

Poslednji dan nam je prikrit, zato da smo vsaki dan pripravljeni. — Sv. Avguštin

Misijonska nedelja

23. oktobra

Spisal fr. Bazilij, o. f. m.

KDOR TEDEN ZA TEDNOM pregleduje koledar, bo našel pri tretji nedelji v oktobru pripis: MISIJONSKA NEDELJA. Vsaj en teden v letu se združujejo milijoni vernikov, ki niso le katoličani po krstnem listu, da s skupno molitvijo in prispevki pomagajo misijonom.

V Evropi, kakor v Ameriki ali Aziji; v milijonskem New Yorku, kakor v mali gorski vasici z dve sto dušami; v večnem mestu Rimu, središču krščanstva, kakor v najbolj oddaljenem kraju zemlje, kjer živi en sam zaveden katoličan, ... povsod se ta dan moli in daruje po istem namenu. Molitev za rast svete Cerkve, za širjenje Kristusovega kraljestva na zemlji, za mnogo misijonskih poklicev in za pomoč misijonarjem prodira oblake.

Prav gotovo bo tudi vsak izmed Slovencev, raztresenih po širni ameriški domovini, zmolil ta dan kak očenas in segel v žep, da vsaj z malim darom ne zaostane za drugimi katoličani. Bo storil to, pravim, saj tako je že navada. Zakaj bi delal drugače, kakor dela vsako leto na misijonsko nedeljo?

Toda ne! Nikar ne delajmo iz navade! Dajajmo iz dobrega, nadnaravnega namena, kakor se edino spodobi pravemu katoličanu, ki se zaveda misijonske dolžnosti. Le tako bo naš dar, pa naj bo molitev ali pa kakršna koli drugačna pomoč, resnično v blagoslov misijonom in nam samim.

Zakaj pa je naša pomoč misijonom tolikokrat zgolj navada? Zato, ker na splošno o misijonih zelo malo vemo. Predstavljamo si jih tako, kakor smo se jih, ko smo bili še majhni in smo trgali oble-

ko po šolskih klopeh. Misijonarja si ne moremo misliti drugače, kakor s križem v roki sredi kopice poloblečenih zamorčkov, ki z vidnim veseljem poslušajo bradatega "belega očeta" in se dajo po kratkem pouku mirno krstiti. Tako misijonsko delo res ne potrebuje mnogo naše pomoči in se nam zato zdi dovolj, da naši otroci za misijone zbirajo stare znamke in srebrni čokoladni papir...

V resnici pa je misijonsko delo vse kaj drugega. Naša otroška slika misijonarja z zamorčki je preveč preprosta. Zastira nam pogled na širne pokrajine Kitajske, Japonske, Indije; na polja Južne Amerike in drugih misijonskih dežel. Peščica misijonarjev, ki se bori s poganstvom in mohamedanstvom za zmago križa, na vsak korak zadeva na ovire, ki hočejo preprečiti širjenje katoliške Cerkve. Treba je s karitativnimi ustanovami in šolami, ki požro mnogo denarja, tajati skorjo, ki obdaja poganska srca. Misijonarji morajo iskati v vsaki deželi pota do domače kulture, ki je marsikje tisočletja starejša od naše. Koliko desetletij, da, stoletij truda misijonarjev je treba, da se ta poganska kultura počasi prekvasi s krščanstvom, ne da bi pri tem izgubila na svoji vrednosti en sam drobec. K temu prištejemo še sovraštvo poganov in organiziranih brezbožnikov, ki od časa do časa vzkipi kot vihar ter mori misijonske delavce ter uničuje zrelo žetev.

Tako se trudijo naši misijonarji širiti sveto Cerkev. Ali ni torej to misijonsko delo vse kaj več, kakor pa nam ga prikazuje naša preprosta otroška slika misijonarja z zamorčki? Da, misijonska ustanova svete Cerkve v resnici zasluži, da se je spomnimo vsaj enkrat v letu, na misijonsko nedeljo, dasi bi moral sleherni dobri katoličan vsak dan misliti nanjo.

Misijoni zahtevajo mnogo požrtvovalnosti. Ne le od misijonarjev, ampak od VSEH vernikov. Brez sredstev ni uspehov, pa naj bodo ta sredstva molitvena ali pa denarna. Lepo si je predstavljati mater, ki enkrat pusti prošnje za svojo družino in sklene roke v molitvi za svetovno družino človeštva. Lep je pogled na resnega moža, ki moško in po svoje govori z Očetom vsega sveta ter ga prosi za rast Njegove Cerkve. Nepozaben je spomin, kako me je mamica že kot majhnega otroka učila moliti k Jezuščku za misijone. Bog daj, da bi vsi katoliški otroci dobili že v zgodnji mladosti od staršev tudi ta pouk! In kako lep zgled katolištva daje družina, ki včasih pozabi na lastne zahteve ter si pritrga to in ono v prid misijonov.

Ali je mogoče misliti, da bi se dal Gospod žetve v velikodušnosti prekositi? Že na zemlji, še bolj pa v nebesih, bo

stotero povrnil vsem onim, ki ne mislijo le na sebe in svoje, ki ne vidijo samo svoje župnije, ampak se zavedajo Kristusove zapovedi, naj se Njegovo kraljestvo razširi po vsej zemeljski obli.

Beseda "katoliški" pomeni "vesoljni". Ali si moremo misliti, da ne bo Bog podelil poseben blagoslov onemu, ki bo svoje ime katoličana prenesel v življenje ter tudi v dejanju pokazal svoje katoliško mišljenje? Žal smo katoličani tolikokrat mlačni in se pustimo v svoji misijonski gorečnosti prekositi od protestantov. Pozabljamo na Kristusovo misijonsko zapoved, pozabljamo na misijonske klice njegovih namestnikov, rimskih papežev.

"Delati za to, da se božje kraljestvo širi, je sveta dolžnost vsakogar, ki ga je Gospodova milost rešila satanovega suženjstva s svetim krstom naredila za državljana njegovega kraljestva," je napisal Pij XII. "Delo za misijone prekaša vsa druga dela, kakor presega duša telo, nebo zemljo in večnost čas," so besede misijonskega papeža Pija XI.

Škoda bi bilo, da bi mi za tako važno delo ničesar ali premalo storili. Misijonska nedelja naj bo merilo naše trajne misijonske zavesti!

TO JE DAN, KI GA JE GOSPOD NAREDIL...

O zlatem jubileju častite matere --- spisala šolska sestra

VAVGUSTOVI ŠTEVILKI smo čitateljem lista Ave Maria sporočile o bližajočem se zlatem jubileju naše dobre častite matere Terezije. Gotovo bo mnoge njene in naše prijateljke širom Amerike zanimalo, kako smo praznovala ta velik in važen dan.

Naša mati je radi svoje neprisiljene ljubeznivosti in družabnosti zelo priljubljena po vseh župnijah, kjer delujejo

njene duhovne hčerke kot učiteljice. Zato se nismo čudile, da so jo vabili na razne kraje. Z veseljem se je odzvala vabilu društev mater župnij sv. Družine in sv. Janeza Krstnika v Kansas City, Kansas; sv. Cirila in Metoda v Sheboyganu, Wis., in sv. Stefana v Chicagi. Povsod so ji prirejali slavnostne večere in jo po vrhu še obdarovali. Trudna, a vesela se je vračala in večkrat vzklik-

nila: "Kako so vendar naši ljudje prijazni in dobri! Naj jim Bog vse stotero povrne."

Ko je ni bilo doma, so pa miši plesale – ni se bilo treba skrivati in šepetati, lahko smo se prosto gibale, ko smo se pripravljale, da jo za njen zlati dan presenetimo. To je bil vesel dirindaj tiste dni v hiši, ko se je mudila na jugu. Kuharice so brez skrbi pripravljale razne dobrote. Sestre, ki so pletle zlate in zelene vence, da z njimi okrase obednico so lahko v miru delale, brez bojazni da bi se nenadoma prikazala med njimi. Sestra umetnica je slikala kar brez prestopka, da izgotovi lepo darilo. Pevke so lahko brez strahu dale duška svojemu veselju, ko so se vadile. In ptiči v naši krasni "Rajski dolini" so tiste dni odfrčali na oddaljena drevesa, ker so jih motile sestre, ki so se učile govorov...

Petnajstega avgusta je bila naša kapelica vsa v cvetju. Slavljenka je prišla v svetišče v procesiji, ki so jo tvorili frančiškanski kleriki, duhovščina in mil. g. škof ljubljanski, dr. Gregorij Rožman, ki je služil pontifikalno sv. mašo. To je bilo prvič v zgodovini naše ameriške provincije.

Pri vhodu prevzvišenega škofa se je pel F. A. Witt-ov "Ecce sacerdos". Ko se je pričela sv. maša pa dr. P. Wagnerjev koralni "Introitus: Gaudeamus". Koj za tem pa "Missa in honorem S. Elisabeth", Josef Gruberjeva, op. 36. Graduale: recitiranje. Za "Offertorium" se je pela Ignacij Hladnikova "Assumpta est Maria".

Prevzvišeni je v lepi pridigi na kratko opisal najvažnejše periode njenega življenja in delovanja. Ona sama je brisala solze, ko je omenil najtežji križ njenega življenja, da je morala z lastnimi očmi gledati razvaline prej tako cvetočega zavoda. Petdeset deklic je tisto usodepolno leto 1941. čakalo, da dobi redovno obleko, a vsi njihovi upi so se razblinili – morale so domov, sestre so morale obleči civilno obleko, zavode je zasedlo vojaštvo, vse, vse je bilo izgubljeno.

To je težka preizkušnja in častita mati jo je vdana v voljo božjo prenesla. Ker je križ znak božjega prijateljstva, je prav umestno, da se na svoj jubilejni dan zahvali Bogu tudi za trpljenje, ki ga je bilo veliko v dobi 50 let.

Gotovo je častita mati užila tudi mnogo duhovnega veselja, ko jo je Bog rabil kot orodje v oblikovanju tolikih duš, ki jih je zaupal njeni materinski skrbi. Za vse, kar je storila v življenju dobrega, v blagor mladine in zveličanje njej izročeni duhovnih hčera, je danes na mestu zahvala, iz srca prekipevajoč Te Deum. To je bila glavna tema govora Prevzvišenega.

Najbolj ginljiv je pa bil prizor, ko je naša slavljenka, kleče na oltarski stopnici, neposredno pred sv. obhajilom ponovila sv. obljube. Petdeset let je živela življenje po obljubah.

Malo se ji je tresel glas – saj ni čuda, ker je govorila živemu Kristusu, ki ga je Prevzvišeni držal v roki – pa je le srečno končala.

Nobeno oko njenih hčera ni ostalo suho, ker vse razumemo – več ali manj – velik pomen obljub. Z njimi da redovnica Bogu vse, kar ji je najdražje – sebe!

Blagor naši materi, ker je v obljubah vztrajala – petdeset let. Kako lepa bo nekoč nebeška krona! Vsako leto – nov biser v kroni slave. Koliko jih bo še lahko dodala? To je pa v božjih rokah. Upamo, da jih bo še mnogo.

Za to slavnost smo dobile nove orgle. Prej se je sestra organistinja mučila s harmonijem, ki ni dal glasu od sebe, če ni z vso močjo pritiskala z nogami. Zdaj tega ni treba, ker vse opravi elektrika. Kako so ta dan pele orgle! Sestra organistinja jim je dala dušo. In naše pridne pevke so tako iz srca prepevale Bogu in tudi v veselje svoji materi.

Ko smo dale Bogu, kar je božjega, smo pa spremile našo slavljenko v krasno okinčano obednico. Mize so bile okrašene in pokrite po pravilih ameriške etikete. Svečniki z gorečimi svečami –

okrašenimi z zlatimi listi – nizke zlate vaze z gladijolami.

Ena torta je imela na vrhu zlato krono iz sladkorja, druga bela, okrašena s 50 belimi svečami, tretja v obliki velike knjige – sanctae regulae – okrašena z lilijami in vrtnicami iz sladkorja.

Vesele smo bile, da so se tudi Prevzvišeni odzvali vabilu naše častite matere in da so jo s svojo navzočnostjo pri mizi počastili. Saj veste, da je otrok vesel, če vidi, da je njegova mati 'obrajtana'.

S svojo udeležbo so nas počastili tudi č. g. Butala iz Joliet, Ill., č. g. Mirko Godina, o.f.m.conv., iz Gary, Ind., velečastiti g. Benedikt Hoge, o.f.m., č. g. Andrew Svete, o.f.m., č. g. Sinskey, hrvatski župnik iz Joliet, č. g. dr. Ivan Pajk, ki je prišel s Prevzvišenim iz Kanade, č. g. Fortunat Zorman, o.f.m., in č. g. Julij Slapsak iz Clevelanda. Pri mizi smo pogrešale Rev. Cyril Shircelna, o.f.m., in Rev. Pelagija Majheniča, o.f.m., pač pa smo jih videle pri oltarju. Rekli so, da sta morala po poslu, ki se ni dal odložiti.

Prevzvišeni je v kratkem govoru čestital slavljenki in omenil par dogodkov, iz katerih lahko spoznamo, kak značaj je naša mati. Nekoč je v marijaniški kuhinji poskušala hrano otrok. Omenila je: "Otroci so prvi!" Sestre in zavod so zaradi otrok. Otrok je središče.

K besedi se je oglasil tudi preč. g. komisar, Rev. Benedikt Hoge.

Prevzvišenega je pozdravila v slovenščini s. Bernarda, clevelandčanka. Goste-duhovnike je pozdravila s. Rose Ovca.

Ker je naša kongregacija raztresena po štirih zemljinah in morajo naše sestre znati občevalne jezike krajev, kjer delujejo, so sestre čestitale slavljenki v sedmih jezikih. S. Dolores Omerzel je govorila tako lepo slovenščino, da so njeni starši v Chicagi lahko ponosni na njo. S. Dorothy Jurkovich je v blaglasni hrvaščini izrazila jubilejne želje vseh sester-Hrvatic naše kongregacije.

V krasnem angleškem govoru je S. Siena Trstenjak primerjala življenje naše č. matere z življenjem Marije rožnovenske. Naše sestre v Avstriji je zastopala S. Josephine in zato je govorila nemško. V imenu sester, ki delujejo v Afriki, je govorila francosko S. Martha Trinko, Njena sestrična, katere starši so beneški Slovenci, je pa pozdravila č. mater v italijanščini. Zadnja je nastopila S. Tomasine in kar lepo povedala svoje misli v spanščini. Zastopala je sestre, ki delujejo v Argentini, Uruguay in Paraguay v Južni Ameriki.

Na programu je bilo tudi več slovenskih in angleških pesmi. S. Maksimilijana je kar dobro izvežbala svoj zbor.

V obednici je Rev. B. Hoge prebral brzovavko iz Vatikana, v kateri kardinal Montini obvešča č. mater Terezijo, da ji sv. oče pošilja svoj blagoslov k njenemu zlatemu jubileju. Vsi smo bili presenečeni in ganjeni. Vemo, ker našo č. mater dobro poznamo, da jo je, kot dobro hčer sv. Cerkve, ta brzovav tako razveselil, da ji bo v križih in težavah, ki jo še čakajo v bodočnosti, v veliko tolažbo.

Preden smo šli od mize, smo vsi skupaj glasno molili molitve po obedu in, ko smo pokleknili, so nas Prevzvišeni blagoslovili.

Naša slavnost se je zaključila ob treh popoldne z litanijami, ki so jih peli Prevzvišeni, p. Mirko Godina in dr. Pajk, in z blagoslovom Najsvetejšega.

Gostje so se potem razšli, sestre so pa pomivale in pospravljale. Naša jublantanja je pa po domače kramljala zdaj s temi zdaj z onimi starši kake sestre. Čudile smo se, da more zdržati vse to. Pa ji je gotovo Bog pomagal.

Ker je še tako trdna č. mati, se bo pa mogoče le uresničila želja vseh, ki so ji obetali šestdesetletnico... Bog daj!

Dodatek:

Ker gre Ave Maria tudi v Kanado, kamor prihaja zdaj mnogo slovenskih de-

(Dalje na strani 23.)

(Nadaljevanje)

AMERIŠKE BREZJE.

Lemont, središče slovenskega frančiškanskega komisarijata! Krasna lega, nekako trideset kilometrov jugozapadno od Chicaga, sredi proste narave, kjer ne moti več hrup velemesta. Ljubka cerkva, božja pot vseh ameriških Slovencev in njih versko središče, prave Brezje. Pred kopijo brezjanske milostne podobe, ki jo je naslikal naš p. Blaž Farčnik, o.f.m., izlivajo tisoči rojakov svojo bol in prejmejo tolažbo, kakor bi poromali domov na Brezje. Vsako leto se zbirajo cele skupine na shodih, kjer utrjujejo svojo vero in z njo – narodnost...

Ob cerkvici pa stoji "St. Mary's Seminary", glavna hiša komisarijata s sedežem predstojnika, redovnim novicijatom in lastno teološko fakulteto. Tu se vzgajajo mladi sinovi sv. Frančiška – otroci slovenskih staršev – ki odhajajo potem na misijone, štirideseturne pobožnosti, ali pa v dušnopastirstvo na slovenske župnije. (Komisarijat oskrbuje šest župnij v Ameriki: sv. Štefan, Chicago, Ill.; sv. Jurij, South Chicago; Sv. Ciril, New York, N.Y.; sv. Janez Vianej, Detroit, Mich.; sv. Družina, Willard, Wis., in sv.

Terezija, Johnstown, Pa.) Iz Lemonta roma mesec za mesecem "Ave Maria", verski list ameriških Slovencev, po širnem svetu. In prav tu zbirajo v zadnjih letih glavno pomoč rojakom – beguncem, ki iz Lemonta roma na vse strani. Ubogi pater Alojzij! Cele dneve prebije med velikimi paketi za Nemčijo, Italijo in Avstrijo, ali pa se sklanja nad pismi beguncev in odgovarja, tolaži, obljublja...

Da, ameriške Brezje so se mi takoj priljubile. Lemont! Kmalu sem bil povsod doma. Vzljubil sem Marijin oltar, zatišje pri lurški votlini na vrtu, vzljubil asiški griček... Zdaj zidajo sobratje romarski dom. Vse delo, ki zdaj zaradi zime seveda počiva, so prevzeli sami, da ne bo nepotrebnih stroškov.

Lemontski sobratje so nas sprejeli kot p. komisar. Po dolgem času sem zopet govoril z ustanoviteljem komisarijata, p. Kazimirjem Zakrajškom, ki je kljub sedemdesetim letom še poln dela.

V Lemontu smo ostali misijonarji do 8. februarja. Kako hitro je minil čas! Bolj se nam ne bi moglo goditi. Uživali smo vsaj nekaj dni pravo redovno življenje z lepim dnevnim redom. Dvakrat na dan se je vsa družina zbrala v pol-

urnem premišljevanju, po kosilu in večerji k molitvi v cerkvi itd....

Tudi v materialnem pogledu nam ni ničesar manjkalo. Amerika pač ne strada. In kljub mrazu, glede katerega je kraj pravcata ameriška Sibirija, se nismo mogli kaj pritožiti. Zunaj več stopinj pod ničlo, v sobici pa prijetno toplo. Vsak dan smo porabili nekaj časa za pouk v angleščini, v kateri nas je inštruiral p. Martin, urednik "Ave Marije". Miru smo bili že zelo potrebni in dobili smo ga v polni meri v Lemontu.

No, pa samo počivali tudi nismo. Sobratje so nas vodili okrog in nam vse razkazali. Tudi smo nekaj nakupovali za misijone in jaz sem dobil v dar krasen pisalni strojček, ki mi bo v misijonih dobro služil.

Nato pa sem pomagal tudi v pisarni. Nekajkrat sem delal tu v noč in odgovarjal na pisma iz trpeče Evrope v imenu p. Alojzija, tajnika slovenske katoliške Lige, ki je ves v delu. Saj je prav za prav sam za vse: nakupi potrebno, sam zavija in razpošilja. Vedno dela do polnoči, pa mu še zmanjkuje časa. Šele tu sem dobil pravi vpogled v trpljenje rojakov beguncev, dasi sem sam eden izmed njih. Tako sem se z večjim veseljem pomagal.

V prostem času pa nas je zvalila tudi zimska narava iz samostana. Ko bi pogledali na led samostanskega jezera, pa bi videli p. Rudolfa, kako se drsa. Edini, ki sem se opogumil od misijonarjev. Cnadva bi prišla rada s celimi nogami v misijone. Kot bi jaz tega ne hotel, kaj? Pa sem si le privoščil tudi ta užitek. Ko sem stal na drsalkah ob bregu, pa res nisem vedel, kje in kako bi ugriznil v jabolko. Saj je že enajst let, kar sem zadnjikrat plesal po ledu, pa še takrat le z eno drsalko. Danes pa: kar spustil sem se in....poskusil trdoto ledu.

Tudi avto sem se drznil voziti. Prvič v življenju sem sedel za volanom. No, saj bo v misijonih vse prav prišlo.

Obiskal sem nekaj slovenskih družin,

Trije frančiškani-misijonarji, kot jih je v svoji sobi posnel Father Janez Trinko tukaj v Lemontu. Na sredi je pater Rudolf, na njegovi desni tirolski p. Valentin Gasser, na njegovi levi pa p. Jožef Eccli, tudi Tirelec.

zlasti dobrotnike beguncev. Žal, duhovne mamice naše preostale svačovske družinice ni bilo doma. Duhovno mamico fr. Inocenca pa sem dobil v Jolietu, kjer sem posetil tudi športno igrišče. Kar ne bi napravili nikjer v Evropi, sem videl v Ameriki: v začetku so molili, pred igrami se vedno pokrižali. Ste že videli kdaj kaj takega na kaki evropski nogometni tekmi?

Tako rad bi obiskal tudi svojega dobrotnika in dobrotnika beguncev, p. Bernarda Ambrožiča, ki pase willardske ovčice v Wisconsinu. Toda bali so se, da zaradi snega ne bi mogel pravočasno nazaj in me niso pustili.

Končno je prišlo slovo. Iz Schwaza sem odhajal z enim samim, malim kovčgom, iz Bocna z dvema in ostalimi potrebnimi stvarmi. Iz Lemonta pa sem bil obložen s stiriimi, da sem se skoraj sramoval biti sin asiškega ubožca. Pa saj nisem na nobeno stvar navezoval svojega srca. In tu gre za misijone! Prazen ne morem na pot...

Poleg tega mi je p. komisar, ki se je ves čas izkazal najskrbnejši oče, za trdno obljubil, da mi bo vedno pomagal

in naj se le nanj obrnem, če bom kaj potreboval.

Dne 8. februarja smo zapustili Lemont. Z avtom smo se odpeljali proti Chicagu, da....

S TRANSKONTINENTALNIM VLAKOM

odbrzimo proti San Franciscu in tako premerimo ameriško celino po vsej njeni širini.

Ob devetih zvečer istega dne smo zapustili Chicago. Sobratje so nam prekrbneli prvi razred, ki ima na razpolago spalni voz, jedilnico in druge udobnosti. Ekspres je drvel s peklensko brzino. Redko se je ustavil po deset minut. In tako je šlo skozi tri dni.

Iz države v državo smo hiteli, da bi skoraj ne verjel. Iz Illinoisa v Iowo, nato v Nebrasko. Sama ravnina z ogromnimi polji in pašniki. Vrstile so se tudi veli-

~~~~~

Frančiškan, ki ga spodaj na sliki vidite, je p. Jožef M. grof Meraviglia-Crivello, prvi Evropejec, ki je napravil doktorat iz kitajskega prava. O njem je p. Rudolf pisal v zadnji številki tega lista. Slika je bila posneta v Washingtonu, D.C., pred cerkvijo božjega groba, t.j. pri tako zvanem "Franciscan Monastery."

ke tovarne, kar pa je bilo hiš, so bile vse majhne in lesene. Pa saj v Ameriki izven središč skoraj ne zidajo hiš. Le počemu?

Nato smo hiteli dalje na visoko planoto Wyominga. Vse pusto in prazno ter pokrito s snegom. V državi Utah smo se vozili šestdeset kilometrov preko velikega solnatega jezera (Great Salt Lake) po brezkončnem mostu. Levo in desno voda (z eno petino soli!), v ozadju pa s snegom pokrite piramide gora. Nevada je bila pusta in dolgočasna, da smo se od samega dolgega časa morali malo pozabavati s kartami. Foleg tega pa smo seveda tudi pridno molili in študirali angleščino.

Dne 10. februarja smo dosegli Kalifornijo. Bili smo 1400 metrov visoko – saj smo pasirali Sierru Nevado – v snegu in ledu, pa vseeno prijetno na toplem. A naslednji dan ob pol šestih zjutraj – kakšna razlika! Sonce nad zelenimi polji, v ozadju pa modra gladina Tihega oceana.

V treh urah smo padli na 25 metrov nad morsko gladino in se bližali Oaklandu pri San Franciscu. Tu je bilo konec naše transkontinentalne vožnje. Z ladjo smo bili prepeljani v....

MESTO VEČNE POMLADI,

San Francisco. Prevoz preko zaliva je bil krasen. Nato pa v avto in v frančiškanski samostan sv. Bonifacij, kamor smo se javili že iz Lemonta in so nas že pričakovali. Tam smo se sešli z ostalimi tremi somisijonarji-Italijani. Odslej bomo skupaj do cilja skupaj nadaljevali pot.

Zopet sem našel rojaka-duhovnika, Rev. Vitala Voduška, ki je tu slovenski župnik. Kupil je nekaj novih kovčegov za našo karavano, ker so bili oni evropejski že skoraj na koncu. Pač vojno blago – papir! Oskrbel nas je tudi s kalifornijskim mašnim vinom za vso pot preko Tihega oceana.

Tudi San Francisco smo si temeljito

ogledali. Krasno mesto, mesto večne pomladi! Naučili smo se tudi nočnih pogledov nanj: ves v lučkah, kakor New York ali Chicago.

Zvečer smo se peljali z avtomobilom po najdaljšem mostu sveta, ki ima nič manj kot 14 kilometrov. Pelje iz San Francisca do otočka in dalje v Oakland. Je pa v nadstropju: spodaj za cestno železnico, zgoraj pa za avtomobiliste. Desno v eno smer, levo v drugo, a povsod po trije tiri. Si morete predstavljati njegovo mogočnost? Hiteli pa smo s 120 kilometri na uro, kajti vozil nas je mlad frančiškan, ki je hotel vsakega prehiteti. Kot puščica je švigal naš avto in hotel priti na vsako vzpetino. Vožnja je bila čudovita, čeprav sem med njo zmolil popolno kesanje. Pa smo se le srečno vrnili v samostan...

Vsa naša misijonska skupina je hotela z lepo ostriženimi lasmi v misijone, da ne bo takoj po prihodu tekanje po kitajskih brivnicah. Poiskali smo frizerski salon. Končno sta bila v delu še dva, p. Valentin in eden italijanskih patrov. Frizer ju je vprašal v angleščini, če jima naj tudi glavo umije. Nista razumela vprašanja, pa v tri dni odgovorila z: "All right!" A jima je bilo kmalu žal, kajti za drag denar sta morala pol ure dalj sedeti na stolu, medtem ko ju je mož v belem pestil na vse pretege in in jima zavijal glavo v bele krpe... Še dolgo smo se na ta račun smejali. Jaz pa sem bil vesel, da mene ni zadelo; saj sem navadno pri vsaki neumnosti zraven.

V San Franciscu bi zelo rad obiskal starše slovenskega kitajskega misijonarja, p. Edgarja Severja, o.f.m. Pa žal nisem imel naslova. Gotovo bi radi poklepetali z rojakom iz starega kraja, ki odhaja za njihovim sinom.

V San Franciscu sem – kakor v New Yorku, kjer me je prvi človek zastonj peljal v rezidenco – za slovo zopet doživel nepozabno stvar: obisk delavske maše, ki je tu vsak dan med opoldanskim počitkom. Pa mislite, da je bila cerkev prazna? Polna do zadnjega kotička in to

na delavnik. Radoveden sem, koliko ljudi bi se zbralo pri nas v Evropi k sveti maši ob četrtek čez dvanajsto, ko so do dvanajstih stali pri strojih...

Dne 14. februarja, ravno na god p. Valentina, smo se ob desetih dopoldne vkricali na naš parnik....

“GENERAL W. H. GORDON”

(Dalje prihodnjič)

Z rožnim vencem

Z rožnim vencem v mladi dan!
 Šrci najini naj tesno strne
 rožni venec, ta nebeška vez:
 naj kot nepropusten jez
 celo mojo dušo v Te obrne,
 moja ljuba Mati!

Z rožnim vencem v moj poklic!
 Jasna luč naj bo za misli moje,
 v rožnem vencu vate naj strme,
 s Tabo rade se vtope
 v slavo, žalost in veselje Tvoje,
 moja ljuba Mati!

Z rožnim vencem v križ in boj!
 V težkih dneh, ko duša bo klonila,
 rožni venec dal mi bo moči;
 v najtemnejši vseh noči
 križe moje z mano bo nosila
 moja ljuba Mati.

Z rožnim vencem tudi v smrt!
 Mrzla roka bo takrat držala
 rožni venec, moj rešilni trak,
 moje duše častni znak,
 bo po njem tam gori me spoznala
 moja ljuba Mati.

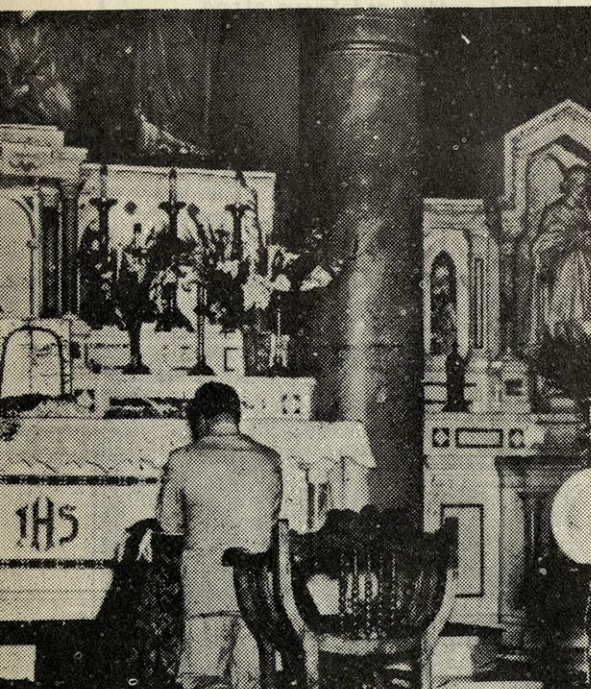
M. Elizabeta, o. s. urs.

KRST 200 NOVIH KATOLIČANOV se izvršuje v kmečki vasi Sagamura na Japonskem. Cela vas, ki šteje 2,800 prebivalcev, je januarja meseca poprosila za vstop v katoliško Cerkev. Doslej jih je bilo že 800 krščenih.

KATOLIŠKO RESNICO oznanjuje Rev. Dr. John O'Brien, profesor iz Notre Dame univerze, v državi North Carolina, kjer je primeroma manj katoličanov kot pa na Kitajskem.

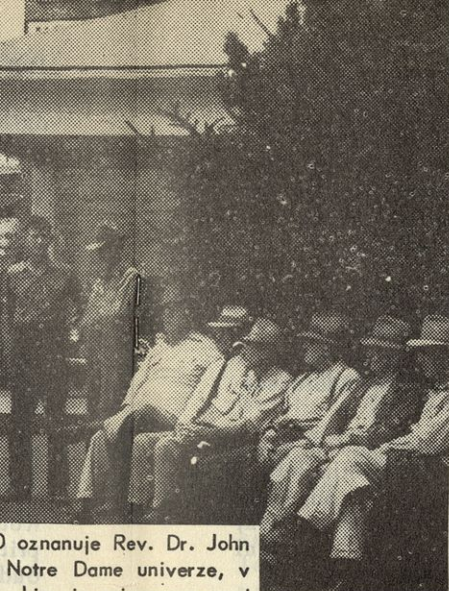
FILIPINSKI PREDSEDNIK, Elpidio Quirino, kleči pred oltarjem v katedrali mesta Honolulu na Havajskem otočju, kjer je bil oče Damijan, "Apostol gobavcev", posvečen v mašnika.

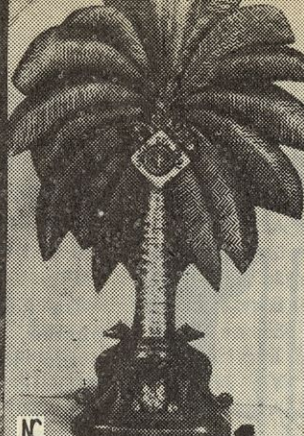
AMERIŠKI KARDINALI in škofje so bili tako posneti, ko so poleti obiskali sv. očeta papeža na njegovem posestvu v Castel Gandolfo. Od leve na desno: kardinal Stritch, Chicago, kardinal Mooney, Detroit; škof O'Brien, Chicago; in škof O'Connor, rektor severno-ameriškega kolegija v Rimu.

KAPELICA NA KOLESIH je to, kar na tej sliki vidite. Kapelica potuje po južnih državah Carolinas, Georgia in Florida, da se daruje sv. maša tam, kjer ni mnogo katoličanov in ni cerkva.

...oznanjuje Rev. Dr. John
Notre Dame univerze, v
, kjer je primeroma manj
Kitajskem.

NC

MONŠTRANCA iz palmovega lesa in v podobi palmovega drevesa je bila izdelana po nekem umetniku na otoku Novi Gvineji.

"APOSTOL LJUBEZNI", Father Riccardo Lombardi (na desni), jezuit, svetovno znan pridigar, je bil takole posnet, ko je v Ameriko prišel, da tudi tukaj oznanja Kristusov evangelij ljubezni, s katerim edinim se lahko premaga komunizem.

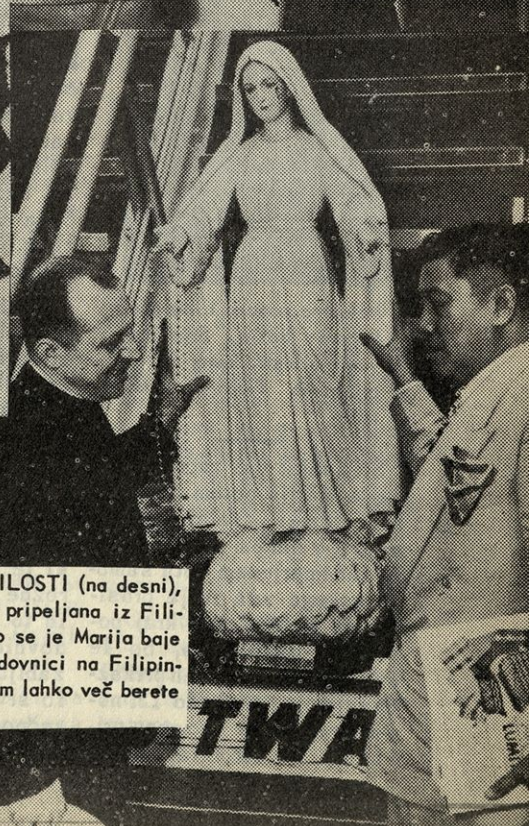
...posneti, ko
ovem pose-
dinal Stritch,
'Brien, Chi-
škega koleg-

NC

NC

PODOBO FATIMSKE GOSPE je na javorjevem listu izdelal neki redovni brat na Manhattan College v New Yorku.

MARIJA, SREDNICA VSEH MILOSTI (na desni), je bila v New York po letalu pripeljana iz Filipinskih otokov. Pod to podobo se je Marija baje lansko leto prikazala neki redovnici na Filipinskih otokih v mestu Lipa. O tem lahko več berete na strani 18 tega lista.

...liki
...aro-
...ša

NC

Mati božja na Filipinskih otokih. – Dvanajstega septembra je poteklo eno leto, odkar je Marija, Mati božja, prvič govorila mladi karmeličanki na Filipinskih otokih v mestu, ki se imenuje Lipa, v provinci Batangas.

Ime te redovnice je bilo Teresita (Terezika) Castillo. Prav za prav še ni bila sprejeta v karmeličanski red, ampak je bila le postulantinja, kakor jih imenujejo pred preobleko.

Milostna podoba Lipavske Matere božje, Srednice vseh milosti, kakor se je prikazala Tereziki Castillo.

Štirinajst dni zaporedoma se je Marija potem prikazala Tereziki. Vselej je stala na trti v nekem zapuščenem in zanemarjenem kotu samostanskega vrta in je prosila, da se naj tisti kraj posveti le molitvi, naj bo le kraj molitve. Po teh prikazovanjih je čakala do 12. novembra, ko se je zopet prikazala in naročila, da se

P. MARTIN, o.f.m.

naj vest o njenih prikazovanjih oznani celemu svetu. Medtem so večkrat padali cvetlični listki v samostanu na čudežen način.

V preteklem letu se je že veliko zgodilo v onem kraju. Sezidana je bila krasna nova bazilika na čast Mariji kot srednici vseh milosti. Marija se je namreč kot srednica vseh milosti Tereziki prikazala. Ta bazilika je bila posvečena 12. septembra na praznik presvetega Marijinega Imena.

Doslej še ni sv. stolica potrdila omenjenih Marijinih prikazni. Potrdilo pa je že prišlo od škofa dotičnega kraja in od bivšega tamkajšnjega apostolskega delegata. To se je zgodilo pred vsem po posredovanju škofa-predstojnika ondotnega karmelskega samostana, ki je z lastnimi očmi videl rožne listke padati z nebes, in to ko je ravno misli redovnicam zaukazati, naj pozabijo na prikazni in na celo stvar ter se z novo gorečnostjo posvetijo svojim molitvam.

Odpustki med svetim letom. – Verniki izven Rima ne bodo mogli med svetim letom dobivati vse odpustke, ki jih lahko drugače dobijo.

Da kdo seveda dobi odpustke, ki se dajo samo za sveto leto, mora obiskati Rim in izpolniti določene pogoje.

Oni, ki pa ne morejo obiskati Rim med svetim letom, ne morejo dobiti odpustke za sveto leto, razen onih, ki bodo izrecno omenjeni od sv. stolice.

Izven Rima bodo mogli verniki za sebe pridobiti le te odpustke: popolni odpustek ob smrtni uri; odpustke za molitev angelskega češčenja zjutraj, opoldne in zvečer vsaki dan; odpustke za obisk Najsvetejšega med 40-urno pobožnostjo; odpustke za one, ki spremljajo Najsvetejše, ko se nese bolniku; odpustke za ono molitev, ki jo je sv. oče sam sestavil za sveto leto.

Druge odpustke ne more vernik izven Rima za sebe pridobiti med svetim letom, ampak jih lahko dobi samo za verne duše v vicah. Tako n. pr. bo mogel odpustke rožnega venca dobiti le za duše v vicah, ne pa za sebe. Pa saj ni nič napačnega, če dobivamo odpustke za duše v vicah. To jim rade volje privoščimo.

Pridigar evangelija. – Jezuit Rev. Riccardo Lombardi, slavni italijanski pridigar, je pred kratkim pri-

šel v Ameriko, da tudi amerikancem oznanja Kristusov evangelij, kakor ga je oznanjal v svoji domovini. Znan je kot največji nasprotnik komunizma v Italiji.

Glede komunizma pa ima on tole povedati: "Jaz ne pridigam zoper komunizem. Jaz pridigam evangelij. Evangelij božji je edino, kar spozna svobodo človeka in obenem izpolnjuje glavne človeške potrebe. Mi, ki imamo Kristusov evangelij, se ne smemo bati oznanjati Jezusove besede, ko je svet pa doživel toliko žalosti. Rešitev sveta je v evangeliju; svoboda in pravica se najde v njem."

On se torej bori zoper komunizem s tem, da oznanja človeštvu resnice, ki se najdejo le v evangeliju. Če bodo ljudje sprejeli te resnice, bodo kar sami od sebe zavrgli komunizem.

"Samo Jezus lahko reši svet," je dalje rekel oče Lombardi. "In Jezus hoče rešiti svet s sodelovanjem ljudi, ki so dobre volje... Evangelij ni zoper nikogar. Pa je za vse ljudi. Je oznanilo veselja, dobrote in pravice."

Doslej govori oče Lombardi le v italijanščini, ampak se uči angleščine, da bo mogel kmalu tudi po angleško pridigati.

Spreobrnenje radi samoumora. – Iz Japonske pride poročilo, da je 35 ljudi že prosilo za vstop v katoliško Cerkev, ko so videli ali slišali, kako so katoliški

misijonarji skušali rešiti življenje nekega fanta, ki je storil samoumor.

Misijonarji družbe Maryknoll so marca meseca zagledali tega fanta, ko je stal blizu njihove hiše in zaužil strup. Očetje misijonarji so brž fanta odpeljali v bližnjo bolnico, toda zdravniki niso mogli fantu rešiti življenje.

Fantova mati, sestra, stara mati in brat so bili zelo ginjeni nad krščansko ljubeznijo, ki so jo misijonarji izkazali proti njihove- mu sinu in bratu. Po pogrebu so torej prišli k misijonarjem in izrazili željo, da bi radi več vedeli o veri "Gospoda nebes", ki jih je napeljala k temu, da so skušali fantu pomagati.

Pozneje so se še drugi priglasili za pouk v katoliški veri.

Na čast Materi usmiljenja. – V mestu Poitiers na Francoskem je bila pred kratkim posvečena bazilika v čast Mariji kot "Materi usmiljenja".

V tej baziliki je več stoletij star kip Matere usmiljenja, ki ga je v štirinajstem ali petnajstem stoletju na polju našel neki kmet. Nesel je najdeni kip v bližnjo župnijsko cerkev, toda našel ga je zopet na polju drugi dan. To se je trikrat zgodilo. Ljudje, ki so iz radovednosti prišli na oni kraj, so zaslišali ihtечи glas, ki je klical: "Usmiljenje! Usmiljenje!"

Kmalu zatem je bila na tistem kraju postavljena

kapelica, v kateri se je omenjeni kip spravil. Bazilika, ki je bila letos dokončana, je bila začeta že leta 1891.

Po Mariji v Cerkev. – V Japonski, kjer se ljudje kar na stotere spreobračajo h katoliški veri, deluje tudi Marija, Mati božja, da bo on poganski narod nekoč postal krščanski.

Tako na primer je neka japonska ženska vstopila v katoliško Cerkev zato, ker je ljubila Marijo. Ko je še v šolo hodila, se je pridružila neki protestantski sekti. Pozneje je živela blizu Nagasaki, kjer je med vojno padla atomska bomba in kjer je veliko katoličanov. Videla je, kako so katoličani živeli, posebno kakšno je bilo njihovo družinsko življenje, in jih je občudovala.

Čez nekaj časa je šla nazaj v svoje domače mesto Sagamura, kjer se je omožila. Iz Nagasaki pa si je bila prinesla podobo Matere božje, katero je zelo ljubila. Svojemu možu in drugim sorodnikom pa je večkrat govorila o katoliški veri. Njen mož in sorodniki so se zanimali za katoliško Cerkev in poslali delegacijo k škofu tistega kraja s prošnjo za sprejem v Cerkev. To je bilo februarja meseca letos.

Od onega časa je bilo že 800 prebivalcev mesta krščenih, med njimi seveda tudi ta ženska, o kateri govorimo.

S križem

in sidrom

ZGODBA FRIDERIKA BARAGE
OB GORNJEM JEZERU

□

Spisal James K. Jamison

□

Prestavil p. Bernard, o.f.m.

DEVETINDVAJSETO POGLAVJE

ODDIH NA SLADKORNEM OTOKU je hitro potekel. Škof Baraga je bil brž spet v hrušču in trušču časov. Star in bolan kot je bil, je hitel naproti usodni uri.

Vojna je prinesla s seboj npravstveno razrahljanost, obenem pa poostritev postavnih predpisov. Trgovina z žganjem je v takih okoliščinah od konca do kraja Baragove škofije rodila več in več zla. Napetost med belimi in rdečimi se je zaostрила, da se je bilo resno bati izbruha. Odgovorni krogi, ki jih je skrbelo, kaj utegne nastati iz tega, so se obračali na Barago, naj bi vplival na Indijance in jih pomiril. Škof je rad obljubil, kolikor se je zdelo v mejah možnosti, pa je onim ljudem tudi naravnost v obraz povedal, kaj je njihova dolžnost. Saj je njihova dolžnost. Saj je dobro vedel, da so Indijanci samo zapeljani po slabih zgledih belih in po izkoriščanju onih,

ki so bili poklicani, da vzdržujejo red in čuvajo postave. Indijance je zmerom zagovarjal pred belimi, le kadar je bil sam med njimi, je tudi te svoje otroke primerno pokaral.

V L'Ansu je zvedel za reči, ki so ga globoko pretresle in mu ranile blago srce. L'Anse je bil tisti kraj, kjer je Baraga zastavil v svoje Indijance največ ljubezni in dela. V misijonski hiši so bili še zmerom lepo zloženi listki, na katerih so stale podpisane zaobljube Indijancev, da se ne bodo nikoli več dotaknili žgane pijače. Videti je bilo, da so vse lepe zaobljube davno pozabljene. Baraga je sklical sejo in imel na Indijance primeren nagovor. Poklical jim je v spomin svoje delo vseh teh let za njihov blagor. Spet jih je opomnil, da je od njihovega razmerja do žganja odvisno, da bodo kot narod živeli ali pa si izkopali grob.

Pa je vstal Indijanec in zabrusil Baragu:

“Po Vaši krivdi smo, kar smo. Vi ste

nas samo pokvarili. Hoteli ste za nas napraviti reči, ki so nemogoče. In tako ste nas pokvarili.”

Vsi navzočni so prikimavali, da možakar prav govori.

Za hip je bil Baraga kakor izgubljen. Kakor da ga je dvignil silen val in ga odnaša s seboj. Tema se mu je delala pred očmi. Vse zlo, ki se je boril z njim vse svoje življenje, se je na novo zgrudilo nanj. Ni našel besede, ni našel niti misli, da bi se branil z njo pred temi očitki. In tako je stal popolnoma razorožen prav na tistem kraju, sredi svoje misijonske naselbine, o kateri je mislil, da bo rodila čudovite sadove. Moj Bog, ali naj bo to plačilo za toliko trudov in znojev?

Le njegova junaška ponižnost mu je prihitela na pomoč. Oči so se mu porosile. Dvignil je roko nad Indijance kakor v blagoslov, pa je pomenilo, da ej seja zaključena. Odslovil jih je z edino besedo: Gospod z vami! Zmerom in povsod!

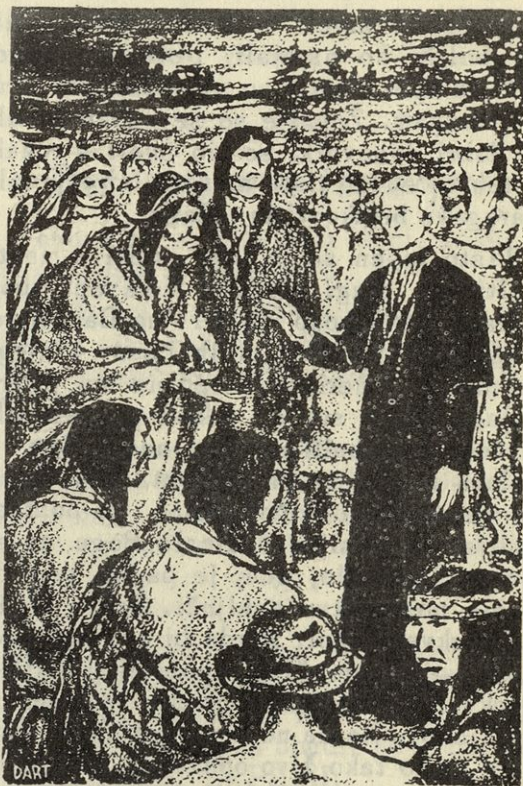
Popoldne je poklical k sebi vsakega posebej in to se je ponavljalo dolgo v noč. To jih je omehčalo. Najbolj je prosil za odpuščanje oni, ki je dopoldne tako nepremišljeno govoril. Baraga je tolažil njega in druge, svetil z lučjo božje besede v njihovo temo in kazal spet in spet na Križ.

“Ljubo dete moje, pojdi in ne greši več!” Drug za drugim so odhajali pod silnim vtisom teh škofovih besed.

***

Potovanje po škofiji je bilo od meseca do meseca težje. Začelo je kazati, da bo spodnji del njegove škofije kmalu pripadel Detroitu. Potem bi Sault Ste. Marie ne bilo več središče nove škofije. Treba bo misliti na selitev. Kam? Seveda proti zapadu, toda katero mesto naj sprejme škofa in sedež škofije? Šlo je med Hancockom in Marquettom. Rim je odločil in nova škofija je dobila novo ime: “Sault Ste. Marie in Marquette.”

Marquette je bilo že takrat neuradno

“Po Vaši krivdi smo, kar smo. Vi ste nas samo pokvarili...”

mesto severnega michiganskega polotoka. Tako je ostalo vsa ta leta. Bilo je čedno mestece. Rudniki so bili precej oddaljeni in niso mazali mestnega lica. Ležalo je in leži tik ob obrežju širokega pristanišča. V ozadju se dvigajo slikoviti griči. V Marquette se je torej preselil Baraga v letu 1866. Tu si je postavil sedež škofije, tu je bilo odločeno, da sklene svoje misijonsko delovanje.

Konec se je bližal s hitrimi koraki, o tem ni moglo biti dvoma. Roke so se mu tako tresle, da je komaj podpisoval uradne stvari. Pa tak mož ni mogel misliti na počitek, na oddih za svoja stara leta. Selitev mu ni prinesla kakih ugidnosti, katedrala in “palača” sta bili kakor prej. Drugače so se pa razmere nekaj zboljšale. Vojna je minila in Združene države so ostale. Ljudje so se začeli ustanavljati in si staviti domove,

kjer naj bi ziveli do konca svojih dni. Le boljši so ostajali, potepuhi, pretepači in špekulantje so se večinoma spravili drugam. Župnije so se zaokroževale in dobri duhovniki so jih imeli v rokah. V teh rečeh so tiste mesece odjenjevale Baragove bridkosti in težave.

Tisto jesen se je imel vršiti v mestu Baltimore drugi plenarni cerkveni zbor. Baraga je mnogo mislil na Baltimore. Poznal ga je že iz prvih časov svojega prihoda v Ameriko. V spomin mu je prihajalo, kako sta se takrat posvetovala s tedanjim baltimorskim nadškofom in delala načrte za prihodnost. Res, Baraga je takrat odločno želel, da postane indijanski misijonar. Hvala Bogu, to se mu je izpolnilo, zdaj je pa na tem, da svoje poslanstvo zaključi. Treba bo iti na cerkveni zbor. Morda bi s svojo navzočnostjo tam živo opozoril ameriške cerkvene kroge na potrebe indijanskih misijonov. Morda ne bi mogel noben drug škof na to tako živo opozoriti. Da, pojde v Baltimore, pa četudi ima ta pot pospešiti njegov konec. Saj bo to potovanje tudi neke vrste – misijonsko potovanje. Ali bo pa zmožgal naporno pot? Do Chicage z ladjo, od tam naprej z vlakom. Morda ne bo tako težko. Vsaj poskusiti je treba na vsak način.

***

Škof Baraga je miže razmišljal. Skušal se je domisliti, kje je in kaj se dogaja. Razložil je šepetajoče besede okoli sebe. Morale so biti govorjene prav ob njegovi postelji, ki je bila tako snažna in mehka. Dobro se je prilagala slabotnemu telesu. Kaj če bi kar naprej mižal in nič ne pogledal okoli sebe? Ko bi kar takole čakal in čakal?

Nekaj se je moralo zgoditi z njim, je razmišljal. Kaj naj pomenijo te šepetajoče besede, to pridušeno mrmranje? Seveda, to mora biti Baltimore! Ali ni prišel v to mesto nedavno tega? Toda morda se moti. V tej negotovosti je odprl oči, da se razgleda.

Začutil je prste na zapestju in je za-

sukal glavo na blazini, da bi opazoval. Videl je ob sebi zdravnika. Sedi ob vzglavju in nekaj pripoveduje. Treba poslušati. Poslušati pazljivo, da kaka beseda ne uide. Vsega tega se je škof hipoma zavedel. Ali pa morda ni važno da pazi? Vendar je zbral misli in se na vso moč potrudil:

“Zelo Vam je odleglo, škof Baraga! Danes ste mnogo boljši.” Te besede je razumel, kako so prišle iz zdravnikovih ust vse blage in dobrohotne.

“Tako? Kaj pa je? Kaj se je zgodilo?”

Škof ni mogel razumeti, zakaj je bilo treba toliko napora, da je spravil iz sebe teh par kratkih stavkov.

Zdravniki prsti so bili še na bolnikovem zapestju in tipali žilo.

“Nikar ne govorite. Ni potrebno. Morate biti čisto pri miru še nekaj časa.”

Nastal je dolg premor in bilo je videti, da zdravnik premišlja. Prsti so mu kar naprej pritiskali na škofovo žilo.

“Tako, no. Bom pa povedal, kaj je z Vami in kaj se je zgodilo. Dobili ste udarec kapi. Nesreča je hotela, da ste bili ravno vrhu stopnic tisti hip in se pripravljali, da se spustite navzdol. Bilo je v škofovi palači. Niste bili sami, z Vami so stopali drugi, pa je že tako, da Vas niso mogli obvarovati padca. Zdrčali ste navzdol od vrha stopnic do dna.

“In zdaj sem v bolnici?” je vprašal škof.

Zdravnik je pritisnil na žilo.

“Da, bolnica. Ali bi se Vam čudno zdelo, gospod škof, če ni Vam povedal, da Vam je naprsni križ rešil življenje? Pa je gola resnica. Križ Vam je rešil življenje s tem, da Vas je ranil do krvi. Precej Vam je je odteklo. Da se to ni zgodilo, bi se Vam kri strdila znotraj in zavirala delovanje srca. In Vaše srce, škof, ni v takem stanju, da bi preneslo kaj takega. Rana sama je neznatna in se bo kmalu zacelila. Kako stari ste, škof Baraga?”

“Škof je pomislil: “Blizu sedemdeset.”

“Sedemdeset – navadna doba človeškega življenja,” je pripomnil zdravnik. Nadškof je uredil za Vas, da smo Vas spravili sem in Vam pripravili nekaj lagodja. Vse kaže, da boste na nogah v nekaj dneh. Ampak naj Vas takoj posvarim. Počutite se še tako dobro, nadalje mora biti konec tistih naporov in podjetnosti, ki mi Vaši prijatelji o njih pripovedujejo. To svarilo ni moje, daje Vam ga Vaše lastno srce.”

“Iz srca sem Vam hvaležen, doktor, toda čaka me delo. Star sem in moje življenje je drugače brez pomena, razen za ljudi tam...”

Zdravnik ga je prekinil. “Tja gor se ne boste vrnili. To ni več za Vas. Preostro in predivje. In sedaj nič govoriti. Počivajte in premislite te reči, ki sem Vam jih povedal. Še par dni ostanite takole mirni.”

Prijaznejše podnebje za škofa Barago kraj, kjer ni vseh tistih trdin kot tam gori – samo o tem se je pogovarjal okoli Baragove bolniške postelje. Pač niso vedeli vsega, razumeli niso. Baraga pa ni mogel govoriti in razložiti. V prsih ga je bolelo, če je poskusil govoriti. Kako naj bi tudi opisal svet svojih sanj, ga je videl tiste oktoberske dni na Sladkornem otoku? Kako naj tem ljudem narslika vso lepoto čistega, mrzlega zimskega gozda? Ali bi mogli razumeti, če bi začel praviti, da življenje tam gori zanj prav za prav ni nič težko, da je težko le za Indijance? Da, njegovi prijatelji so bili do skrajnosti blagi in dobri, toda razumevanja za take reči niso imeli.

Baraga je postajal nemiren. Lotevalo se ga je domotožje. Jesen se pomika proti zimi. Jezero je zamrznilo, potovanje ustavljeno. Zdaj je čas, da se odpravi na pot. In tako je povedal kmalu po tistih dneh gospodu Bourionu, ki ga je bil spremil na cerkveni zbor: Danes odideva proti domu!

Res! Škof Baraga se je vrnil k Gornjemu jezeru. Vrnil se je skoraj dobesedno na rokah Fathra Bouriona. Kolikorkrat je potegnil sapo, vselej je zbolelo.

Ujela sta enega zadnjih parnikov, ki so pluli navzgor tisto leto. Jezero je bilo po večini viharno, viharna je bila vsa pot do Marquet ta.

Potreba misijonarjev

Duhovnike potrebujemo sami, zakaj bi jih pošiljali iz domovine?

“Vaši kristjani drže sredstva za zveličanje tako rekoč v rokah in so mnogo bližje zveličanju kakor pa pogani.” – Pij XI.

“Naj vas ne vara videz dobrega, kakor da bi lastni škofiji odvzeli, kar daste za zunanje misijone. Za enega, katerega pustite v daljne dežele, bo Gospod obudil v domovini mnogo pripravnih duhovnikov.” – Benedikt XV.

“Kjer izgubite enega sodelavca, vam ga bo božji Ustanovitelj Cerkve gotovo nadomestil. On bo na vaše škofije razlil bogatejše milosti in obudil nove poklice k sveti službi.” – Pij XI.

To je dan, ki ga je Gospod naredil...

(Dalje od strani 11.)

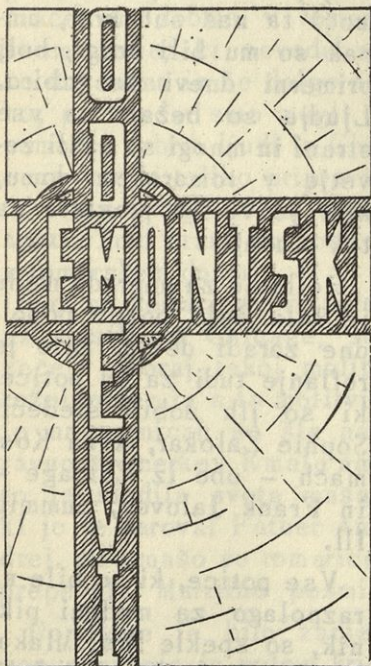
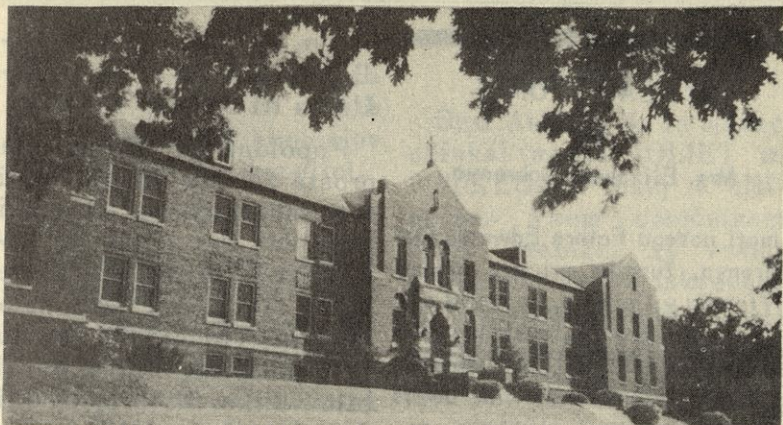
klet iz domovine, smo mislile jih s temi vrsticami opozoriti na naš zavod. Mogoče bi katera hotela postati šolska sestra, pa ne ve našega naslova. Slišale smo o dveh Slovenkah iz Velikovca, ki so hotele tam vstopiti v naš samostan, pa so morale z družino v Ameriko.

Slovenska dekleta bi morale v slovenski zavod! Delamo med Slovenci in Hrvati, torej pričakujemo naraščaja od našega naroda. Vse premalo nas je, dela pa toliko. Dekleta, ki vas snubi Bog, pišite na:

Ven. Sister Provincial
Mt. Assisi Convent
Lemont, Illinois (U.S.A.)

NA MEDENEM PIKNIKU so sledeči dobili nagrade medu:

1. MR. MRS. V. KREMESEC, Chicago, Ill.
2. MARY KRETSCHKA, Cleveland, O.
3. ANNA SVIGEL, Cleveland, O.
4. STANKO GREGORČIČ, Berwyn, Ill.
5. FRANK LEA, Ottawa, Ill.
6. MATH TURSICH, Cicero, Ill.
7. FRANCES TURK, Indianapolis, Ind.
8. MRS. ROITZ, Pueblo, Colo.
9. FELIX ERLACH, Sheboygan, Wis.
10. KATE NOVAK, Calumet, Mich.
11. BARBARA STRAHEN, Eveleth, Minn.
12. RUDY FURLAN, Chicago, Ill.
13. GABRIEL PUHEK, Chicago, Ill.
14. AGNES JERINA, Barberton, O.
15. ANNA BRUNETTE, Sheboygan, Wis.
16. LOUISE ZUPANČIČ, Cleveland, O.
17. CAROLINE BOYCE, Cleveland, O.
18. MARY HOFFNER, Rock Springs, Wyo.
19. MARY GERBECK, Lorain, O.
20. P. STEFANICH, Joliet, Ill.
21. ANDREJ ZDEŠAR, Euclid, O.
22. J. ADAMIČ, Cleveland, O.
23. KATE POZEK, Joliet, Ill.
24. MRS. FRANK GRACER, Johnstown, Pa.
25. REGINA SKIFF, Denver, Colo.
26. URŠULA TRATNIK, Ely, Minn.
27. LESTER METALLE, Ottawa, Ill.
28. F. PONIKVAR, Cleveland, O.
29. ROSE KRAL, Cleveland, O.
30. F. MALECHAR, Cleveland, O.
31. FRANK KOZELE, Homer City, Pa.
32. JENNIE STEIBLY, Farrell, Pa.
33. JOHANA SWEGEL, Ambridge, Pa.
34. PETE STIMACH, Crested Butte, Colo.
35. JOHN GOLOBIČ, Pittsburgh, Pa.
36. ROSE KORN, Butte, Mont.
37. K. TRILLER, Whiting, Ind.
38. ANNA KNAUS, Pittsburgh, Pa.
39. MRS. PAUL STEFANIAK, Milwaukee, Wis.
40. ANNA ZUPANCICH, Sheboygan, Wis.
41. JOHN ZAKRAJŠEK, Painesville, O.
42. ANTON ŽITNIK, San Francisco, Calif.
43. FRANCES GOVEKAR, Waukegan, Ill.
44. MARY ZIDAN, Cleveland, O.
45. JOHN KOSMACH, Chicago, Ill.
46. MRS. JOHN GLATZ, Chesterton, Ind.
47. MRS. J. HABIJAN, Brooklyn, N.Y.
48. ANGELA MAČEK, Cleveland, O.
49. TOMMY NASENBENY, Joliet, Ill.
50. MARY POTOCHNIK, Cleveland, O.
51. FRANCES HORVAT, Joliet, Ill.
52. A. BAVETZ, Chicago, Ill.
53. JOHN DANSA, Chicago, Ill.
54. FRANK LUSKOVIČ, Oglesby, Ill.
55. FRANCES KLANSAR, Cleveland, O.
56. MRS. A. LUIN, Farrell, Pa.
57. MARY KASTELC, Murray, Utah
58. MRS. FRANK ZDEŠAR, Cleveland, O.
59. MARTIN GOLOBIČ, Chicago, Ill.
60. FRANK KNEZ, Cleveland, O.
61. MARY KOFOL, Cleveland, O.
62. JOANNE CECCHINI, Richmond, Va.
63. MARY ZIDAN, Cleveland, O.
64. FRANCES ZORE, Indianapolis, Ind.
65. MARGARET RITOMIA, Milwaukee, Wis.
66. MARY KOPAC, Bridgeville, Pa.
67. THERESA BABICH, Gilbert, Minn.
68. KATE FERK, Brooklyn, N.Y.
69. FRANK KOOS, Kenosha, Wis.
70. MR. A. STANIČ, Cleveland, O.
71. MRS. JERRY RIBICH, Hibbing, Minn.
72. JOS. BELJAN, West View, Pa.
73. VALENTINE KALAN, Sheboygan, Wis.
74. ANNA DOLES, Cleveland, O.
75. GEORGE PAVLESIČ, Ambridge, Pa.
76. FRANK ULČAR, Gilbert, Minn.
77. MARY PRISTOW, Cleveland, O.
78. M. JEREB, Cleveland, O.
79. MARY STRUHEL, Cleveland, O.
80. MARY MELJAČ, Cleveland, O.
81. URSULA BUDIČ, Cleveland, O.
82. MARY MARIUHO, Cleveland, O.
83. BLAŽ ŽAGAR, Kansas City, Kans.
84. F. JALOVEC, Argo, Ill.
85. FRANCES PUST, Cleveland, O.
86. MRS. A. MARKOYA, Bridgeport, Conn.
87. ROSE MIVŠEK, Little Falls, N.Y.
88. LOUIS HOSTA, Cleveland, O.
89. CHARLENE BOKAL, Milwaukee, Wis.
90. MRS. JOHN HORVAT, Joliet, Ill.
91. F. VOLK, Pueblo, Colo.
92. G. WESELICH, Cicero, Ill.
93. TERESA HORVATH, Joliet, Ill.; 94. RUDY ŠKUL, Joliet; 95. J. ŽUGEL, Joliet;
96. MRS. J. KOMIDAR, Chisholm, Minn.;
97. J. ŠIMEC, Chicago; 98. F. PRIMOZICH,
99. JOSEPHINE STEVENS, Leadville, Colo.;
100. JOHN MIVEC, Lemont, Ill.

OMENA ONIH, ki so dobili nagrade medu pri letošnjem medenem pikniku, se najdejo na strani 24. Le dobro pogledajte, če ni bilo mogoče tudi Vaše ime dvignjeno pri refanju na dan medenega piknika.

Prva nagrada dobi 24 funtov medu, drugi pa seveda manj, kakor že pridejo na vrsto.

Med bo odposlan na te srečne osebe, ko bo že oče gvardijan prišel do tega. Ker ima toliko drugih opravkov, mu ni bilo mogoče kar vse takoj storiti, ampak svoj med boste že dobili.

Oni, ki pa niso imeli toliko sreče, da bi dobili nagrado pri medenem pikniku, bodo kakor prejšnja leta tudi letos dobili dve kanglici medu, če so kupili tiket ali tikete iz onih knjižic, ki smo jih razposlali pred medenim piknikom. Ta med bo seveda samo "za pokusit" in nekako v plačilo za sodelovanje pri medenem pikniku.

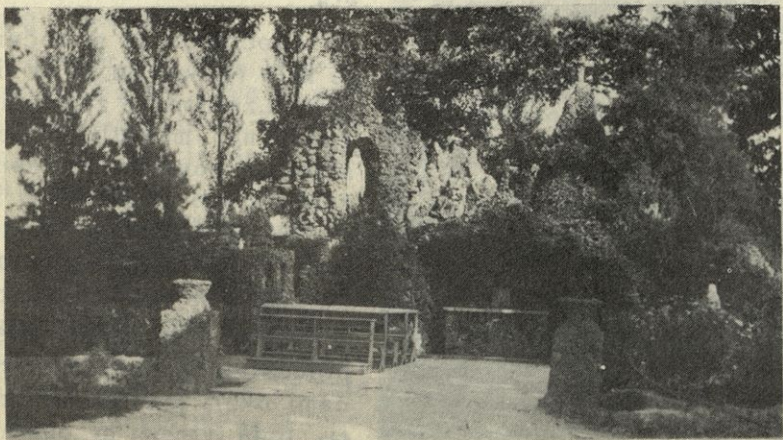
Če bi mogoče na katerega pozabili, le pišite in povejte nam. Pomota se rada naredi, ko je tako veliko število imen.

***

Ko ravno o medenem pikniku govorimo, dajmo pa kar naprej s tem in povejmo, kako je vse bilo na tisti zgodovinski dan, ko smo obhajali srebrni jubilej slovenskega Lemonta.

Višek cele proslave je bil dosežen seveda s slovesno pontifikalno sveto mašo, ki jo je pri groti daroval prevz. g. škof Gregorij Rožman. H groti se je šlo v dolgi procesiji, med katero je bilo petje Marijinih litanij.

Med sv. mašo je škofu kot arhidijakon služil preč. p. Benedikt Hoge, o.f.m. Dijakon sv. maše je bil Father M. Jager iz Barbertona, subdijakon pa Father Lenz od fare sv. Jožefa, Joliet. Častna diakona sta bila Fr. Aleksander Urankar, o.f.m., župnik sv. Jurija, So. Chicago, in Fr. Augustine Svete, o.f.m., župnik svete Terezije v Johnstownu, Pa.

Za ceremoniarja sta bila Rev. Julij Slapšak iz Clevelanda in Fr. Fortunat Zorman, o.f.m. Škofovsko masno knjigo je držal Fr. Pelagij Majhenič, o.f.m., kaplan pri sv. Štefanu, Chicago.

Škofovsko mitro je nesel Fr. Mark Hochevar, o.f.m., škofovsko palico Fr. Blase Čemažar, o.f.m., kadičnico pa Fr. Lawrence Grom, o.f.m. Križ je nesel Richard Sedlak iz Johnstowna, ki je drugi dan potem vstopil v naš novicijat in dobil ime Fr. Christopher. Akolita sta bila Richard Kozek in Charles Kahover, oba iz Chicago.

Med sv. mašo je gospod škof imel govor, v katerem je lepo razložil, kako je božja previdnost uredila, da je Lemont to, kar je danes. Po neskončni previdnosti božji je Lemont postal dom za slovenske frančiškane, ki so bili izgnani

Gospod škof Rožman se pogovarja z neko romarico tukaj v Lemontu, ko je bila pri nas Zveza oltarnih društev iz Clevelanda.

V BLAG SPOMIN

Mrs. Elizabeta Gabrenya,

mati našega Fathra Edwarda Gabrenya, župnika pri sv. Janezu Vianeju v Detroitu, je umrla dne 14. septembra v Clevelandu. Materi duhovnika naj bo preobilen plačnik večni Duhovnik Jezus Kristus sam.

iz svoje domovine.

Škofov govor najdete na strani 6. te številke.

Petje je med sv. mašo podajal pevski zbor iz cerkve sv. Štefana, Chicago.

Število ljudstva pri sveti maši je bilo res veliko, popoldne jih je bilo pa še več. Nekateri so prišli na najetih busih, kakor na primer iz Chicage in West Allis, Wis. Marie Florijan, zastopnica lista Ave Maria v West Allisu, ima to za-

slugo, da je tamkajšnje ljudi organizirala in jih je prišlo za tri buse.

Popoldne je bila seveda prosta zabava na gričku pri romarskem domu. Pa sredi popoldne, ko so se vsi dobro imeli in so bili dobre volje, je prišel dež malo nagajat. Treskalo in pokalo je, da strah, dežja pa ni bilo veliko. No, saj bi bili dežju že privoščili to veselje, da nam pošteno namoči ta naš suh kraj, ampak so mu bili drugi, bolj primerni dnevi na izbiro. Ljudje so bežali na vse strani in mnogi so našli zavetje v romarskem domu, kjer je veliko prostora za tak slučaj.

Reflanje za nagrade medu je bilo šele pozno popoldne zaradi dežja. Bilo je reflanje tudi za tri potice, ki so jih dobili sledeči: Sophie Zalokar, Anna Kosmach – obe iz Chicage – in Frank Jalovec, Summit, Ill.

Vse potice, ki so bile na razpolago za medeni piknik, so spekle Mrs. Mlakar in Mrs. Nasenbeny iz Joliet.

Pomočnikov in pomočnic je bilo toliko, da bi si jih clovek zelo težko zapomnil. Vsem naj milostljivi Bog stotero povrne. Posebna zahvala gre pa ženskam in možem in fantom in dekletom iz Chicage, ki zmerom nam pridejo na pomoč.

Zvečer smo mislili imeti procesijo z gorečimi svečami okoli jezercja pri groti, toda vreme ni obetalo

nič dobrega, pa smo morali popustiti s to mislijo. Za ljudi, ki jih je še ostalo smo potem imeli blagoslov z Najsvetejšim v kapelici.

***

Zdaj pa naj malo povemo še o romanju združenih oltarnih društev iz Clevelanda za 20. in 21. avgusta.

Dobre ženske so zopet prišle v večjem številu, saj jih je bilo čez sto. Prenosišče so dobile v romarskem domu, ki seveda ni še dokončan in še dolgo ne bo, pa vendar smo mogli s pomočjo dobrih ljudi iz Chicage vse v toliko pripraviti, da so mogle žene notri spati. Tudi hrano so dobile v romarskem domu.

Ko so romarice prispele na busih iz Chicage, so začele skoraj takoj moliti rožni venec in s to molitvijo na ustnicah so šle naravnost v cerkev. Kmalu nato je sledila sveta maša, ki jo je daroval Father Andrej. Med mašo so romarice prepevale Marijine pesmi.

Popoldne je bilo zanje spovedovanje in potem križev pot pri sestrskih križevih postajah.

Zvečer je imel govor v cerkvi Father Pius in nato je bil blagoslov z Najsvetejšim, ki ga je dal Father Andrej.

Potem je bila krasna procesija z gorečimi svečkami okoli našega blejskega jezera pri groti. Tudi na Bledu so gorele lučke in lurska Mati božja je bila lepo razsvetljena. Procesija, med katero je bilo

VEČNI POPOTNIK

Brat Antonin bo ta mesec obiskal mesta JOLIET in WAUKEGAN tukaj v Illinoisu. Vsem naročnikom bomo hvaležni za vsako prijaznost njemu izkazano. In Bog vsem stotero povrni!

petje Marijinih litanij, se je udeležil tudi prevz. g. škof Rozman, ki so ga žene povabile sem na božjo pot.

Drugi dan, v nedeljo, je gospod škof daroval sveto mašo ob sedmih in drugo mašo je imel Father John ob desetih. Škof Rozman je imel lepo pridigo za romarice pri tej drugi maši.

Popoldne je Prevzvišeni vodil sveto uro. Zvečer pa je bilo slovo v cerkvi in takrat je nekaj poslovnih besed spregovoril Father Andrej. Bila je tudi posvetitev brezmadežnemu Srcu Marijinemu.

Zopet se hočemo zahva-

liti vsem dobrim ljudem iz Chicage, ki so pomagali pri pripravljanju in pri postrežbi, ko so bile Clevelandčanke tukaj.

Škofa je nazaj v Cleveland peljal komisar Father Benedikt, ki je tudi svojo mater domov peljal. Mrs. Hoge ni bila pri dobrem zdravju, pa je zato letos bolj zgodaj šla domov. Bog ji daj ljubo zdravje.

***

Na "Labor Day", dne 5. septembra, je bila preobleka za Richarda Sedlak iz Johnstowna, Pa., ki je vstopil v novicijate in bo po enem letu poizkušnje začel študirati za duhovnika. Zdaj je znan kot frater Christopher.

Obenem so bili v novicijate sprejeti naši trije bratje tretjeredniki, namreč: brat Timotej Daničič, brat Paškal Tomazin in brat Ignacij Gracer.

Slovesno sv. mašo ob sprejemu teh štirih v novi-

Škof Rozman bere iz mašne knjige med slovesno pontifikalno sv. mašo pri naši groti dne 4. septembra.

cijat je daroval preč. p. Benedikt. Dijakon je bil Fr. Avguštin iz Johnstowna, subdijakon pa Fr. Kalist. Stregli so pri tej maši Fr. Andrej, Fr. Rafael in brat Robert.

Voditelj novincev je Fr. Rafael, ki je nazaj v Lemont prišel iz Johnstowna, da zopet prevzame svojo prejšnjo službo.

***

Dne 12. septembra smo zopet po nekaj letih tukaj v Lemontu začeli šolo. Imamo tri klerike-bogoslovce, ki so lačni in žejni po znanosti, učenosti in modrosti. Ti trije so: Fr. Mark Hočevar, Fr. Blase Chemažar in Fr. Lawrence Grom. Po štirih letih, če Bog da, bodo posvečeni v mašnike.

Precej skromno število

študentov je to, ampak jih bo več, ko pridejo frančiškanski bogoslovci iz starega kraja.

***

Med našimi obiskovalci, ki so več časa ostali pri nas, so bili sledeči: Mr. & Mrs. Mike Sedlak, starši novinca fr. Christopherja — Johnstown, Pa.; Mr. Mrs. Valentin Mole in sin Ernie z ženo in hčerko Joanna — Cleveland; Mrs. Karolina Hočevar in prijateljica Mary — Cleveland; Mrs. Markar in Mrs. Bačnik — Hibbing, Minn.; Mrs. Alojzija Jalovec — Pueblo, Colo.; Tommy Stepanich — Chicago; Mrs. Lebar in sin Jimmie — Rock Springs, Wyo.; Anton Orehek družina — Cleveland; Katherine Butala in sin Benedict — Detroit; Rose Cimperman, Rose Champar, Anna Kozelj in Mrs. Bokalj — Cleveland; Marie Vihtelič, Katherine Marintette in Victoria Swetter, svakinja Fathra Andreja in Fathra Avguština — Detroit; Ludwig Perovšek in F. Perovšek, ki sta iz Willarda prišla s Fathrom Odilom; Anton Zalar, Mr. & Mrs. John Zalar in sin John, Jr. — Cleveland; Jennie Hiti, Frances Perhne in Mrs. Beg, ki so prišle na medeni piknik s Fathrom Jagrom — Barberton, O.

— Samostanski firbec

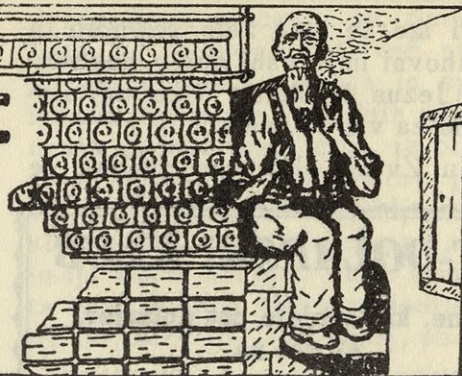
Skupina naših novincev na dan sprejema v novicijat, dne 5. septembra. Od leve na desno: brat Timotej, Father Rafael, voditelj novincev, brat Paškala, fr. Christopher, ki bo za duhovnika študiral, in brat Ignacij. Lepi so, kajne da.

Škof Rožman daje svoj škofovski blagoslov ob koncu slovesne pontifikalne maše pri groti na dan našega srebrnega jubileja.

KRAMLIJANJE NA ZAPEČKU

RICHFIELD SPRINGS, N.Y. – Piše **Frances Hribar**: Častiti očetje frančiškani! Sprejela sem Ave Maria list bolj zgodaj. Brala sem dopis od patra Brena, kako lepo pišejo, kako se je Vam v začetku godilo. Tako se je nam tudi, pa z božjo pomočjo smo si pomagali naprej. Tako pišejo tudi od Fatra Ferlina, da so tudi takrat začeli.

Bog Vam daj še ljubo zdravje mnogo let.

PUEBLO, COLO. – Piše **Mary Kasel**: Častiti očetje frančiškani! Zopet bo medeni piknik. Rada bi več pomagala, pa ne morem. Želim Vam obilo uspeha v tem trudu. Pa se tudi mene spomnite v molitvi v tem srebrnem jubileju. Tudi jaz bom molila za Vas.

WINDSOR, CNT., CANADA. – Piše **Stanislava Pušenjak**: Dragi očetje frančiškani! Oprostite, da se Vam zopet oglasam in nadlegujem. Sprejela sem Vaše pismo s pridejanim zvezkom s tiketi za Vaš medeni piknik. Sem jih že nekaj prodala in upam, da bi še lahko več kot jih imam tukaj. Vas prosim, ako mi blagovolite poslati še eno ali dve knjižici s tiketi.

Ne gre se mi namrec za nagrado, jaz hočem samo kaj več pomagati, ker sem ravno lansko leto začela dobivati mesečnik Ave Maria in sem tam čitala, kako ste se imeli na Vašem pikniku.

Tukaj v Windsoru ni dosti Slovencev. Med njimi so pa že bili nekaj nekateri

na tem Vašem pikniku in so razlagali, kako je tam pri Vas lepo. Tudi letos mogoče pridejo, če ne bodo preveč zmučeni, ker delajo vsi zelo težko. Na žalost jaz še ne bom mogla priti, ker še nas novih ne pustijo čez. Pač pa se Vas spominjam v molitvah in prosim Marijo, da Vam čim več da podpore in pobude, da bi lahko s čim večjim ciljem dosegli kmalu ves svet.

CLEVELAND, O. – Piše **Mary Krajc**: Dragi očetje frančiškani! Pošiljam tikete za medeni piknik. Da bi vsaj Marija zame numare zbirala, da bi vsaj nekaj vinala, ko Vam vsako leto pošljem plačane tikete. Če sama ne morem, pa prodam. Me veseli zmiraj kaj narediti za Vas.

Ob žulaju sem bila pri Vas za dva dni, pa je vse prehitro minilo. Kako je kratek čas pri Mariji Pomagaj v Lemontu!

CALUMET, MICH. – Piše **J. Šuštarich**: Častiti! Tukaj na Calumetu so vse jame, rudniki zaprti že 4 mesece. Zdaj varčujemo z denarji. Kadar dobimo med od lemontskih čebelic, vedno se spominjam tiste pesmi, ki se glasi: "Popotnik pridem čez goro". Ta zadnja kitica se glasi: "Naših rož je lepši cvet, čebelic naših slajši med."

EUCLID, O. – Piše **Katherine Roberts**: Prečastiti gvardijan Father Andrej! Sporočam Vam, da smo romarice srečne in vesele prišle domov. Vse so bile zelo zelo zadovoljne in hvaležne Vam in vsem

drugim, ki ste se tako zelo potrudili in nam na duhovni in telesni način postregli. Ljubi Jezus in Marija Vam naj stotero povrne za vse in vsem.

V imenu Zveze oltarnega društva se

PET-DOLARSKI KLUB

za one, ki darujejo pet dolarjev,
ali več za

Baragov Romarski Dom

Pretekli mesec so se pridružili temu klubu sledeči:

MARY PERUŠEK, Cleveland, O.
JENNIE LUŽAR, Cleveland, O.
FRANCES JALOVEC, Argo, Ill.
FRANCES CERK, Waukegan, Ill.
MR. MRS. JOSEPH YAKIČ, Cleveland, O.
APOLONIJA CULUM, Butte, Mont.
MRS. JOHN PETROVIC, Chicago, Ill.
JOHN ŠIMEC, Chicago, Ill.
ZVEZA OLT. DRUŠTEV, Cleveland, O.
AGNES SCHMUK, Cleveland, O.
JOHN BRADACH, Euclid, O.
ANDREW ZDESAR, Euclid, O.
MARY MUNIZA, Cleveland, O.
MARY FILIPOVIČ, Cleveland, O.
MARY STRAUSS, Cleveland, O.
MARY LAVRIČ, Cleveland, O.
ANGELA MOZINA, Cleveland, O.
AGNES ZURA, Cleveland, O.
MARY NODA, Euclid, O.
JOSEPHINE FEMEC, Euclid, O.
MARY MELJAČ, Cleveland, O.
ANTON UDOVICH, Milwaukee, Wis
THERESA MOZIC, Cleveland, O.
ANNA FORTUNA, Bedford, O.
TEREZIJA POTOVAR, Euclid, O.
ANTONIJA NEMEC, Euclid, O.
MARY STRUNA, Euclid, O.
JOSEPHINE CIMPERMAN, Cleveland, O.
EDWARD J. STEPANICH, Neodesha, Kans.
ANTONIJA YERAK, Cleveland, O.
MARY GERL, Euclid, O.
OLGA ZAKRAJŠEK, Euclid, O.
KATHERINE ROBERTS, Euclid, O.
LOUIS TRONTEL, Pittsburgh, Pa.

Vam pa še posebno zahvalim, da ste nas tako počastili s tem, da ste nam dali čast, da smo Zveza olt. dr. ta prve obedovale v veliki novi dvorani in počivale pod novo streho. Pozdravljeni, novi Baragov romarski dom! Želim Vam še nadalje veliko uspeha in želim, da bi veliko Marijinih častilcev prišlo k Vam in se spočili pri Mariji na duši in telesu.

Prosim, sprejmite tale dar \$25.00. To so pa romarice darovale v priznanje za delo in petje, ki smo ga oskrbovale. Mrs. Mary Gerl: \$5; Miss Olga Zakrajšek: \$5; Katherine Roberts: \$15. Ker me smo delale le Mariji na čast in našim dušam v zveličanje, zato pa to svotico darujemo za Baragov dom, da bo prej gotov. Le pridni bodite.

Če nam Bog da, nas bo drugo leto prišlo še več.

EUCLID, O. – Piše Mary Gombach: O romanju Zveze oltarnih društev v Lemont na ameriške Brezje. Na 19. avgusta smo se zbrale članice oltarnih društev iz štirih slovenskih župnij v Clevelandu in smo pod dobrim vodstvom požrtvovalne in dobro znane Mrs. Kati Roberts poromale na ameriške Brezje v Lemont. Za vse je bilo dobro preskrbljeno. V vlaku na udobnih sedežih smo lahko tudi malo zadremale. Pa kdo bi vendar spal, ko je odmevalo čez vse krasno Marijino petje, katero je vodila dobro znana in zmožna organistinja Mrs. Mary Gerl in z njo prijazna Miss Olga Zakrajšek, ki nas je z njenim čistim sopranom naravnost očarala.

Ko smo pred cerkvijo na prijaznem gričku stopile iz busa, nam pride naproti priletna prijazno se smehljajoča ženica, Mrs. Mary Hoge, mati lemonskega komisarja. Pristrčno mi stisne roko rekoč: Pozdravljeni na ameriških Brezjah (kakor da ji je znano, da sem prvokrat tukaj.)

Draga Mrs. Hoge! Daj Bog, da bi še dolgo vrsto let tako vljudno pozdravljala slovenske romarje, ki pridejo iskat tolažbe k naši Materi Mariji.

Tako domača in prijazna postrežba v

vseh ozirih. Čutile smo, kakor da smo nekje v naši stari domovini, sedaj tako žalostno zaslužnjeni Sloveniji.

Vljudno in požrtvovalno so nam postregli v novem romarskem domu. Krasna stavba, ki pa ni še končana. Pa vendar so se na vso moč trudili, da je bilo za silo vse lepo urejeno, in bile smo prve romarice, ki smo prenočevale in dobile vso postrežbo v tem za nas Slovence obilno obetajočem romarskem domu. Neka prijazna Slovenka mi je povedala, da so prišle ženske iz Chicage tri dni poprej, da so vse pripravile za sprejem tako velikega števila romaric.

Ne bom opisovala vse polno srečanja znancev in prijateljev. Srečale so se znanke, ki so v stari domovini v šolo hodile. Obujale so stare spomine, kako so tudi tam romale še kot mlade deklice s svojimi mamicami na Brezje k Mariji Pomagaj. In ta lepa podoba Tolažnice žalostnih je tukaj pred nami. Iz naših src so prihajale mile prošnje: Marija, pomagaj nam! Marija, daj nam moč, da bomo voljno prenašale vse križe in težave tega tako kratkega zemeljskega življenja, in daj nam svetovni mir, ki ga svet ne more dati!

Pred odhodom je zadonila mila pesem: Zdaj pa z Bogom, o Marija! (katero sem večkrat slišala na Sv. Gori pri Gorici.) Šle smo proti domu duševno potolažene, z obljubo da se drugo leto, ako bo božja volja, spet srečamo tukaj na ameriških Brezjah. Bodite vse srčno pozdravljene!

Pozdrav in zahvalo naj sprejme prevzišeni škof Rožman, ki nas je počastil s svojo navzočnostjo. Njegove iskrene besede nam bodo ostale za vedno v spominu.

Bog Vas živi, očetje frančiškani, in celo lemontsko družino!

CLEVELAND, O. – **Pise Alojzija Kužnik:** Častiti očetje frančiškani! Prejela sem obširno pismo od 78 let starega duhovnika, iz katerega sem povzela samo naslednje važne vrstice, katere prosim, da bi priobčili v listu Ave Maria:

“Včeraj pri procesiji sv. Rešnjega Telesa, ko je moralo biti več sto faranov gozdovih zaradi sekanja in spravljanja lesa in več nasih vzglednih deklet delati ceste na madžarski meji, je bila tu razprava jezuitov. Šest patrov je v ječi, ostali so izgubili v Ljubljani vse. Poslali so jih v grad Wagensperk, pa naj se imajo kakor hočejo. Karte živilske imata le dva, drugi ničesar. Hodijo maševat tri ure daleč tja – tri nazaj, peš.

Ali bi revežem mogla kaj preskrbeti, posebno usnja, podplate in mogoče tudi notranjike. To bi bilo res dobro, krščansko delo.

Sedaj živimo duhovniki samo od milodarov. Naši ljudje so silno dobri. Radi bi nam pomagali, pa kaj, ko nimajo. Po-

MOLITE

za naše pokojne naročnike:

MARY ŠKRABEC, Cleveland, O.
 LOUIS BARAGA, Lorain, O.
 ANNA ZGONC, Lorain, O.
 MARY ADLER, Cleveland, O.
 FRANCES GRIČAR, Bridgeport, O.
 JOSEPHINE KONCHAN, Cleveland, O.
 JOHN ZUPANČIČ, Oglesby, Ill.
 MRS. JOHN ZUPANČIČ, Oglesby, Ill.
 REGINA MARKACH, Lorain, O.
 MARY PAZDERTZ, Milwaukee, Wis.
 FRANCES STIBLER, Milwaukee, Wis.
 AGNES FALETIČ, Cleveland, O.
 LOUIS TURK, Cleveland, O.
 LOUIS DERCHER, Kansas City, Kans.
 PETER KODRIČ, Cleveland, O.
 MATH. SCHWAB, Kansas City, Kans. s.
 AMALIJA HORVAT, Bedford, O. s.
 ANTON SLANTZ, Terrace, Pa.

Naj počtuvaajo v miru!

trti so in v velikih skrbeh za prihodnost.

V Ljubljani imamo podporno društvo za stare in onemogle duhovnike. V veliki revščini preživljajo.

Ali bi mogla tudi za te reveže kaj preskrbeti? Denar pri nas nič ne pomeni, ker ne moremo nič kupiti. Velika vreča moke, ki sta jo poslala sivolasemu zlatomašniku, pa je bila v njegovi smrtonevarni bolezni gotovo njegova rešitev.

Prav radi bi sprejeli naročila za svete maše. Vsi dobrotniki bi bili deležni še posebnih molitev za njihovo krščansko delo."

Predragi čitatelji(ce) lista Ave Maria! Kje drugje naj bi našla tako usmiljena srca, kakor ravno v objemu Ave Marije. Vojsčaki Kristusovi zaupno kličejo: "C sveta božja Porodnica, ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah! Pomagaj nam, usliši nas!

Z njeno pomočjo se upam Vas prositi za vse te reveže. Pomagajmo jim v boju za sveto vero. V globokem umevanju krščanske dobrotelnosti, kateri je obljubljeno bogato plačilo v nebesih, prispevajmo takoj, vsaj svoj mali dar za mučenike v ječi, doma in na svetu.

Ako je kdo izmed vas pri volji, da bi poslal zaboj z vsebino jedil, na primer: moka, sladkor, kava, cikorija, riž, mast, olje (v pločevinasti posodi), testenine, sir, čaj, tudi poper, cimet in tako dalje, ali blago za vrhnje obleke, spodnje obleke, nogavice, brisače, robce, sukanec, potem usnje, podplate, notranjike in tako dalje, naj naslovi za jezuite na:

Č. g. Venceslav Vrtovec, s.j.
Wagensperk 13, Šmartno pri Litiji
Slovenija, Jugoslavija.

Za podporno društvo starih in onemoglih duhovnikov pa naslovite na:

Č. g. Anton Čadež, katehet v pokoju,
Ljubljana pred Škofijo 7,
Slovenija, Jugoslavija.

Jaz pa sem z vso svojo vestnostjo in poštenostjo na razpolago, da bom sprejemala vsak prispevek v denarju, naj si

bo za dar ali za sv. maše za obe imenovani skupini. Po njihovem naročilu bom skrbno nakupila vse potrebne stvari, jih spravila v zaboje in odposlala. Pripomniti moram, da do sedaj pri velikem številu odposlanih zabojev, na različne gg. duhovnike se ni še niti eden izgubil.

Ime in znesek vsakega dobrotnika(ce) bom takoj objavila v tem listu. Ko pa bom prejela od čč. gg. tozadevno potrdilo, ki se bo strinjalo znesku priobčenih darov, bom tudi istega takoj odposlala na Vaše uredništvo za priobčitev.

Upam in srčno želim, da bo ta prošnja uspešna. Vsem darovalcem se v njihovem imenu in imenu Ave Marije že vnaprej prisrčno zahvalim in želim, da bi že na tem svetu občutili blagoslov usmiljenja in po smrti blagor večnega življenja.

Moj naslov je:

Alojzija Kužnik,
754 E. 90th St., Apt. 8
Cleveland 8, Ohio

Prilagam tudi mali dar \$5.00 za dober uspeh medenega piknika in Vaše obletnice. Odrezkov nisem priložila, saj dam drugim priliko do sreče. Bog blagoslovi srebrni jubilej in za tem še obilo zlatih!

PITTSBURGH, PA. - Piše **Johana Pavlesič**: Častiti duhovniki in redovniki! Ni mi mogoče priti k Vam na medeni piknik, ker sem bila tukaj z oltarnim društvom iz Clevelanda. Zelo sem vesela, da sem se udeležila te lepe pobožnosti. Želim, da Marija usliši vse nase prosnje in molitve. Naj se nas vseh usmili, posebno pa se naj usmili siromakov v naši stari domovini. Priporočam se Vam v molitev. Bodite pozdravljeni v imenu Jezusovem in Marijinem.

ZAHVALE

Zahvaljujejo se Bogu Praškemu Detetu Mariji Pomagaj in Škofu Baragu za pridobljene milosti:

Zveza Oltarnih Društev iz Clevelanda M
Simonšek A Kosir M Renko M Noda A
Zagorc J Zrnec M Krall A Jalovec T
Potokar M Hočevar M Fristow

BOG PLAČAJ, DOBROTNIKI

ZA DAR LISTU Po \$10: Rev. G. Kuzma
Rev. J. Ferkulj; po \$2: I. Strumbly; po \$1: M
Butala, D. Hudolin; po .75¢: A. Kobal.

ZA SEMENISČE IN DRUGO Po \$40:
J. Potokar; po \$10: A. Jalovec, M. Hoge, J
Stepanich Sr.; po \$7: J. Smrdel; po \$5: T. Narobe,
D. Hudolin, M. Hochevar, M. Zakrajsek, L.
Trontel, Grill & Salmich Fam., A. Braeger A.
Schmuck; po \$2.50: F. Hren J. Gruden; po \$2
T. Grum; po \$1: A. Susman, Mrs. R. Morgan F.
Judnich, N. N., J. Gustincic; po .50¢: R. Cic;
po .25¢: F. Peterich; po .15¢: M. Madic.

ZA ROMARSKI DOM: Po \$120.46: Zveza
Oltarnih Drustev iz Clevelanda; po \$20: Mrs. J.
Petrovic; po \$15: C. Roberts; po \$10: J. Luzar;
po \$7.50: M. Gerl; po \$7: L. Trontel; po \$5:
M. Perusek F. Jalovec, F. Cerk, Mr. Mrs. J.
Yakic, A. Culum J. Simec, A. Schmuk, J.
Bradach, A. Zdesar, M. Muniza, M. Filipovic,
M. Strauss M. Lavric, A. Mozina, A. Zura, M.
Noda, J. Femec, M. Meljac, T. Mozic, A. Fort
una, T. Potokar, A. Nemeč, M. Struna, J. Cimper
man, E. J. Sepanich, A. Yerak O. Zakrajsek;
po \$3: F. Smrke, J. Habjan; po \$2: A. Kobal,
T. Troha, Mrs. Ziberna, J. Kolence; po \$1.50:
M. Ziberna; po \$1: A. Kosir, S. Shelly, M. Prij
atelj, J. Urbancic.

ZA LUČKE; Po \$5: A. Hochevar, M.
Polajnar, Zveza Oltarnih Drustev iz Clevelanda,
J. Cimperman; po \$3: A. Krall, A. Kozar; po
\$2.50: M. Lavric, M. Osterman; po \$2: M. Greg
orich, F. Kastigar, J. Stevens, A. Kobal, T.
Kozar, I. Sever, Mrs. Kolence, M. Vretscho,
M. Fink, A. Hribar, A. Tomsa; po \$1.50: M.
Hlad; po \$1.25: E. Loncarich; po \$1: M. Golc,
J. Planecki, A. Yerak, J. Persin, V. Mavko,
M. Kalcich, M. Mulc, M. Marino, A. Schmuk,
M. Muniza, M. Gerdovich, Mrs. Najniger, J.
Godec, I. Verbeck, T. Potokar, A. Nemeč, M.
Pekol, J. Stampfel, Druz. Amzic, J. Brodnik,
M. Brickner, M. Grainer Sr., M. K. Kastigar, M.
Strell, J. Zakrajsek, A. Jalovec, J. Luzar, F.
Jalovec, K. Facara, J. Strubel, W. Butler Fam.,
A. Krznarich, K. Brunecy, Mrs. F. Tomsich,
F. Smrke, T. Pizm, K. Roberts, J. Roberts,
M. Panchur, J. Prisel, A. Stuber, I. Nakrst,
M. Cerceč, C. Bartel, J. Korencich, M. Kolenc,
A. Pesec, V. Kunz, A. Zorman, R. Birk, H.
Milhavic, U. Smrke, F. Klancar, A. Dolinar,
U. Lovsin, M. Lipoglavsek, L. Trontel; po .75¢:
A. Milautz; po .50¢: M. Renko, J. Cankar, Mrs.
Drobnic, F. Krasevic, F. Iltz, K. Mihelich,
K. Pristopec, M. Marincic, J. Knaus, M. Pet
schauer, M. Marosh, A. Plemel, A. Peterlin,
M. Rakun.

ZA APOSTOLAT SV FRANČIŠKA
Po \$20: T. Rolich, M. Pirc, M. Intihar, Mrs.
Pristow; po \$10: M. Renko, A. Kaplan, M.
Brozinic, R. Turk, M. Cekada, J. Janes, M.
Prebil.

ZA BARAGOVO ZVEZO Po \$5: M.
Sebenk, Rev. G. Kuzna; po \$3: M. Jelarcic;
po \$2: M. Chechak, J. Gustincic.

ZA SVETE MAŠE; Po \$25: A. Braeger;
po \$20: M. Krall; po \$15: Zveza Oltarnih Drustev
iz Clevelanda, F. Dolsak; po \$12: U. Smrke,
M. Sajovec; po \$11: J. Tersina, F. Kovacic, F.
Bucher; po \$10: J. Hren, J. Shircel, F. Slapnicar,
A. Nancar, J. Kolence, Mrs. Rodic, M. Skoflanc,
M. Marul; po \$10.50: K. Roberts; po \$9: A.
Zdesar, J. Urbancic, J. Gustincic; po \$8: I.
Sever, U. Lovsin, J. Roberts & M. Panchur;
po \$7: F. Soklic, M. Cekada, J. Zrnic, A.
Bozeglav, M. Prijatelj; po \$6: L. Nasenbenny,
T. Troha, M. Ziberna, M. Potocnik; po \$5:
M. Rakun, R. Slipcea, N. N. A. Bogolin, M.
Draz, L. Sebelar, Mrs. Gustincic, M. Mulc, A.
Fortuna, M. Gubanc, M. Struna, M. Niemi, M.
Krasevec, M. Najniger, A. Schmuk, Mrs. Kosir,
Druz. Bencin, V. Saka, A. Smrke, P. Petecki,
L. Cemazar, M. Grainer Sr., J. B. Rodnik, A.
Krznarich, K. Mihelich, M. Koncilia, R. Fritz,
J. Pazdertz, M. Filipovic, M. Strojic, F. Korosec,
M. Pirc, A. Zagorc, L. Poje, S. Jakopic, M.
Jersan, A. Krall, J. Cimperman, L. Cimperman;
po \$4: M. Velikonja, M. Bratkovic, T. Umek,
L. Trontel, F. Fink, A. Dolinar, Mrs. Ziberna,
M. Fink, M. Petan, A. Kaplan, S. Kamnikar,
A. Zorman; po \$3: B. Sedmak, A. Casl, Mr. Mrs.
F. Kosmerl, F. Birk, Mrs. Steblay, J. Femec,
M. Pirnat, Mr. Mrs. M. Velikonja, M. Vretscho,
L. Zupancic, M. Pirc, M. Martic, Mrs. Golinar,
M. Nose, J. Tersinar, Mrs. Pristow, R. Gregoric;
po \$2.50: M. Perusek, F. Jesenovic, J. Strah;
po \$2: T. Balazic, A. Peters, J. Hocevar, F.
Muren, M. Hochevar, A. Hochevar, Mrs. Bajuk,
M. Ziberna, A. Rosich, P. Podgornik, C. Turk,
T. Potokar, A. Nemeč, A. Hribar, M. Feuce,
M. Stefanich, A. Gruden, J. Godec, C. Traynar,
U. Pozarelli, M. Peca, M. Planinsek, M. Velik
onija, F. Klancar, A. Mozina, M. Noda, M.
Meljac, F. Judnich, J. & J. Martincic, J. Bradach,
M. Muniza, A. Stuber, H. Milhavic, Mr. Mrs. J.
Horgan, J. Menart, Mr. Mulec, J. Prisel, B.
Gerzin, F. Tomsich, M. Loush, M. Bizjak, J.
Hochevar, A. Sushman, F. Jalovec, J. Nasenb
enny, R. Cic, M. Gregorich, J. Tushar, J.
Kushman, M. Renko, F. Gradel, Mr. Mayrose,
Mrs. Zelko, G. Gregorich; po \$1.50: Mrs. Jersin,
K. Jekovich, F. Peterich; po \$1: E. Bottari,
A. Kristoff, J. Planecki, J. Hocevar, M. Marino,
A. Rogel, V. Marvic, M. Gregorich, A. Plemel,
F. Perme, M. Susha, A. Peterlin, J. Pajk, U.
Ponikvar, J. Augustincic, N. N. Mrs. Pirc, A.
Gorkos, L. Romih, J. Fink, Posch, Fam, J.
Pajk, Mrs. Zmarzly, Mrs. Prost, Boich, Fam,
Zupancic, Fam. Hanjak, Fam. Grdina, Fam.
Kepec, Fam. Hraster, Fam. U. Fabjan, U.
Bradac, R. Verbic, A. Zura, U. Lovko, F. Iltz,
J. Seric, M. Shiltz, M. Chechak, R. Nasenbenny,
E. Vidic, M. Ruth, R. Morgan, Mrs. Roitz, M.
Bego, J. Strubel, M. Brickner, R. Korn, M.
Kastigar, M. Strell, A. Hiti, H. Zore, M. Simon
isek, D. Hudolin, M. Hocevar.

DS

II 48 132,1949

996530223,10

COBISS o

Cenik molitvenikov in d

1. Slovenske molitvenike imamo dvojne vrste:

MARIJA POMAGAJ, tiskan z debelimi črkami in zato zelo priporočljiv za starejše ljudi, z zlato obrezo in usnjatimi platnicami....\$1.75

DRUŽINSKI MOLITVENIK, z manjšimi črkami, mehкими platnicami in navadno obrezo - za take, ki imajo dobre oči.....\$1.00

2. Imamo v zalogi tudi rožne vence različne vrste in barve. Cena od 50¢ (za otroke) do \$3.50.

3. Pri nas lahko dobite tudi pripravo za duhovnika, ko pride bolnika previdet. Ta priprava je v obliki križa, ki se lahko na steno obesi, ko ni v rabi. Znotraj tega križa so spravljene svečke, steklenica za blagoslovljeno vodo in bombaž. Dvojna cena: \$2.50 in \$5.00.

4. Nadalje imamo druge raznovrstne devocijonalije, kot na pr. kipe, svetinjce, verižice, posodice za blagoslovljeno vodo, itd.

5. Če slučajno nimamo, kar želite, lahko naročimo za vas, kakor na pr. angleške molitvenike, itd.

AVE MARIA, Box 608, Lemont, Illinois

SLOVENSKI STARŠI!

Ako želi Vaš sin služiti Bogu kot DUHOVNIK ali SAMOSTANSKI BRAT v redu sv. Frančiška asiškega, povejte mu, da lahko izpolni svojo željo pri slovenskih frančiškanih v Lemontu. Pokažite mu to oznanilo, ki je tudi v angleškem jeziku napisano, da ga bo lahko sam bral. Najlepša Vam hvala.

YOUNG MEN & BOYS

of Slovene nationality, who feel the call to serve God as PRIESTS or LAY BROTHERS in the Franciscan Order, founded by St. Francis of Assisi, are invited to make their desires known to the Slovene Franciscans in Lemont. For full particulars, write to

Very Rev. Commissary-Provincial
St. Mary's Seminary
Lemont, Illinois

